dolmuş

'EYL PARTİ
:li panaroma)
★
KTI PARTİSİ
IRULUYOR
ilların en bü-
siyasi olayı
★
ET (Hikâye)
★
RSIZLAMA
çuk Kaskan
★
ALTAN'dan
Fıkralar
★
YET HANIM-
CLÂL HANIMA
AN VELİ'den
EKTUPLAR
★
, bir iş kadı-
n politikacılı-
inceliklerini
öğreniyor
★
RASI PARİS
sadan mektup
★
HAFTA BİR
RİKATÜRİST
TREZ
★
ŞAİRANE
Nahit Berker'-
in fıkrası
★
İL KULESİ
n seçme
ürler
ŞEK TEN
ŞSEKLİĞE
Roman
★
ME SÖZLER
★
NAYIRDIR
NŞALLAH

5 60 KURUŞ

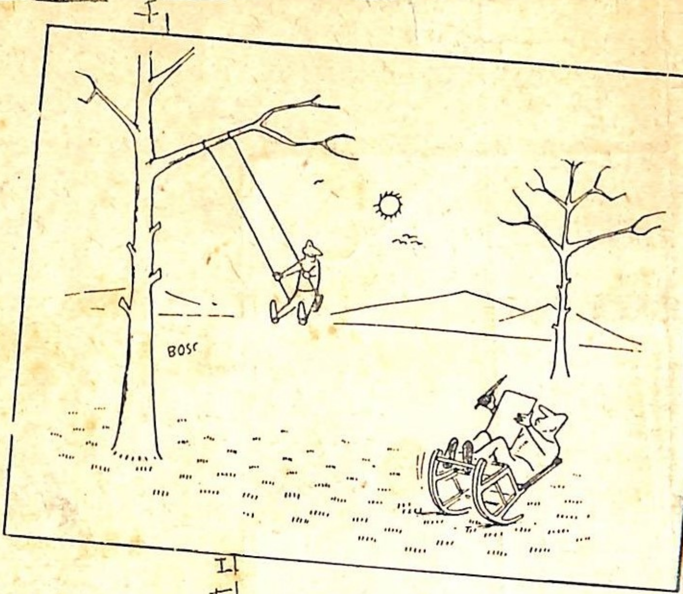

Weltbild
RAVASO
BABİL
KULESİ

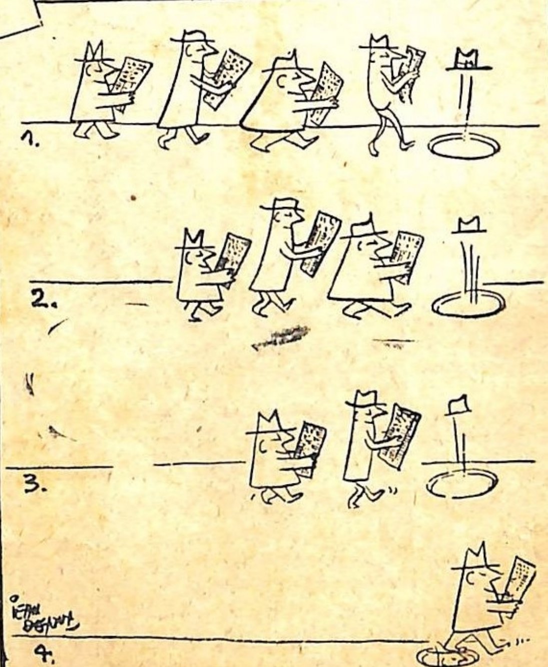

dolmuş SİYASİ MİZAH MECMUASI Umumi Neşriyat Md. İlhan Selçuk

İMTİYAZ SAHİBİ : OSMAN A. KERMEN ÇİZGİ NEŞRİYAT MATBAACILIK VE TİCARET EVİ

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SENE: 1 — CİLT: 1 — SAYI: 5 — 2 ŞUBAT 1956 — SAYISI 60 KURUŞ

Baba sana teşekkür ederim

Baba! Bana öyle geliyor ki, ben seni bütün evlâtların babaları sevdiklerinden daha çok seviyorum. Eski deyimle «sebeb-i hayatım ve feyz-i necatım» olduğun için değil... Bu işin sonunda böyle bir hayata sebebolunacağı düşünülseydi, hangi baba bir hayata, hem de kendi evlâdının hayatına sebep olmak gibi böyle korkunç, büyük cinayeti işlerdi?.

Benimkisi başka türlü bir sevgi... Ya sen iktitdar partisi kodamanı, yahut karşı parti ileri geleni olsaydın diye düşünürüm de ara sıra, işte o zaman senin ne bulunmaz bir baba olduğunu daha iyi anlarım. Öyle ya ,Tanrı korusun, sen böyle bir adam olabilirdin. O zaman, herkesin böylelerine yaptığı gibi, ben de sebepsiz bir düşmanlığa hedef tahtası olurdum. Olur a, kırk yılın başı, bir duble bira içerken görseler:

— N'oolacak, derlerdi, böyle adamların çocuklarından hayır gelmez ki... Ayyaş, dejenere! Ağzıma damla içki koymasam bu sefer de kulaktan kulağa söyle fısıldanırdı.

— Hiç şimdiye kadar büyük bir adamın normal bir evlâdı olduğunu gördün mü? Sersem sinir tohumu!. Bindiğin dolmuşun şoförü, bir adamın ceketine çarpsa, adım «hususî arabasıyla vatandaşları çiğniyor» a çıkardı. Eski giyinsem:

— Serseri!.

Yeni giysem:

— Züppe!.

derler. Radyoda iş alsam:

— Babasının sayesinde!...

denirdi. Memur olsam, senin kayırdığın, serbest çalışıp üç kuruş kazansam, nüfuzumu kullandığımı söylerlerdi.

Yolda giderken görenler birbirlerine dirsek vururlar, çeneleri, burunlarıyla beni gösterirler:

— Şey'in oğlu geçiyor!...

diye, beni küçümser bakışla süzerlerdi. Sen, böyle bir kodaman, ileri gelen, büyük adam olmamakla, görüyorsun ya baba, beni ne büyük felâketlerden kurtardın... Onun için, sana teşekkür ederim.

Ya bir de zengin olsaydın! Ben o zaman ne yapardım? Otomobilde görseler:

— Babasının parasını yiyor!.

Yayan gitsem:

— Babasına çekmiş!... Mıh etti!. derlerdi.

Bâbıâli denen bu pazarda etrafımı alırlar, bana para koydurturlar, yayın ortaklığı kurar, dergiler, kitaplar çıkartırdık. Sonra param suyunu çekince, bel kemiğimin son kıkırdağındaki vücudümün ağırlık noktasına bir tekme savurup bir dalavereyle beni ortaklıktan sepetlerlerdi. Üstelik:

— Enayinin parasını yedik!.

diye de alay ederlerdi.

Bir kadınla yolda görseler:

— Babasının parasını yiyor! derlerdi.

Bir iş yapmağa kalksam da, becersem:

— O para bizde olsa... Neler yapardık!. diye söylenirlerdi.

İyi ki fakir adamsın baba... Beni bu dertlerden kurtardın. Sana, fakirliğin için de teşekkür ederim baba!.

Ya tanınmış bir yazar, san'atçı olaydın!. Benim için ne büyük felâket olurdur.

Bir yerde beni:

— Ahmet!.

diye tanıtsalar,

— Hangi Ahmet?

diye sorsalar, o zaman:

— Canım, romancı Halit Şükrü'nün oğlu!.

Yahut:

— Şair Mahmut Âsım'ın oğlu!

derlerdi. Senin adın olmadan, benim adım olamazdı. Sana, tanınmamış bir adam olduğun için de teşekkür ederim.

Baba!. Sen, ideal bir babasın! Bütün bunlar için benim sana teşekkür ettiğim gibi, oğlumun da bana teşekkür etmesini istedim. Senin hayatına özendim, seni kendime örnek aldım. Ben de tıpkı senin gibi fakirim, tanınmamışım, kodaman değilim. Bakalım bütün bunlar için, benim oğum da, benim sana teşekkür ettiğim gibi, bana teşekkür edecek mi? yoksa...

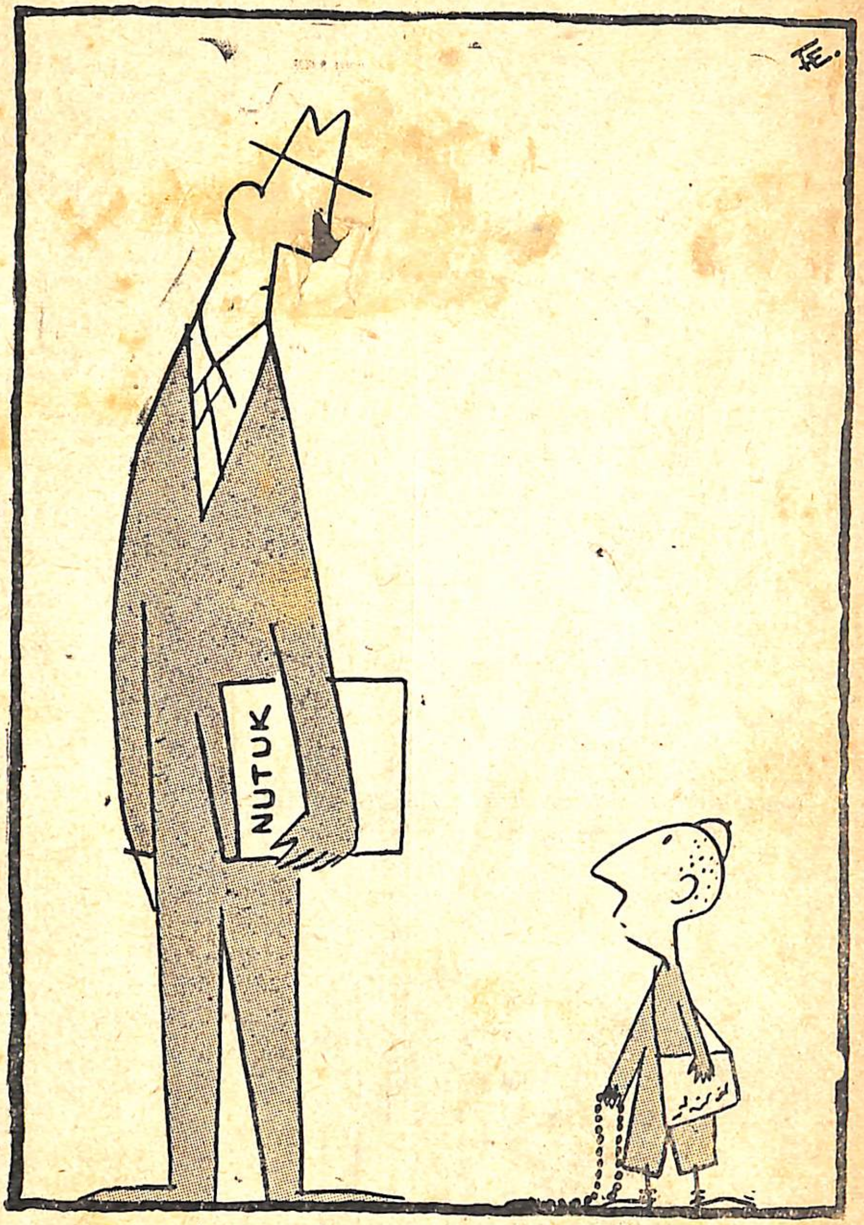

CUMHURİYET ÇOCUĞU .... DEMOKRASİ ÇOCUĞU

PEMBE KURTLA MÜCADELE EDİLECEK (GAZETELER)

YAZISIZ

Politika cilveleri

Eski C.H.P. li polisler — Beyazıdın hanımı — Senato da ciddîye alıyor bunları — Resmî ilân meselesi — Üç eski Bakan — Son durum.

Yıl 1949... Ankara Emniyet Müdürlüğünde bir adam bağırıyordu:

— Bunların hepsi Demokrat.. Elime tam selâhiyet verseler gösteririm ben onlara... Her şey yapar kardeşim bunlar... Ben birinci şube müdürü olarak tedbir almak zorundayım.. Toplantılarını, mitinglerini adım adım takip ettiriyorum... Pundu bulsam geceleyin basıp evlerini, hepsini atacağım içeri...

Yıl 1956... Aynı adam Meclis komisyonlarında D.P. milletvekili sıfatiyle bağırıyor:

— Üniversite bitmiştir. Komünistler her fakültede önemli kürsüleri ele geçirmişlerdir.. Yavaş sesle de koridorlarda yanındakilere aynı şeyleri söylüyor; elime selâhiyet versinler hepsini atarım içeri...

Bir başka milletvekili bu sözleri tasvip ediyor, destekliyor..

Kim bu başka milletvekili biliyor musunuz? 1949 da C.H.P. li birinci şube müdürünün komser muavini....

Ve senato iki sabık polise cevap veriyor:

— Elinizde delil varsa söyleyin. İlim müesseselerini itham altında bırakamazsınız. .

Ne delili? Bütün polislik hayatlarında neyin deliini bulmuşlar da kimi mahkûm etmişler... Bütün yakaladıkları kimseler beraat eder dururdu. Kimse de bu tevkif ve beraatlerle ilgilenmezdi... Bunun ötesinde büyükleri kızdıran bir pot kırmışlardı. O zamanki Sağlık Bakanı Kemali Beyazıt'ın refikasını Cumhuriyet Bayramında tribüne sokmamışlardı ve Va.i azarladı kendilerini...

—

Eski C.H.P. li şube müdüriyle komser muavini... Sonra onların D.P. milletvekilliği.. Sonra Üniversiteyi itham... Sonra Senatonun cevabı... Sonra da Zafer gazetesinin yazısı:

— B.M.M. senatodan daha üstündür....

(Hatırlarsınız vaktile de bir münasebetle, dört profesör mü daha iyi bilir yoksa Meclis mi diye bir lâf atılmıştı ortaya. Bu da o iddianın süt kardeşi işte)

Ah kabahat hep Kemali beyin refikasında. Keşke o zaman her ikisini de memuriyetten tard ettirseydi... Ezilip büzülüp özür diledikleri için affetmişti kadıncağız... O günkü Tribün bekçilerinin ilerde karakter bekçisi olup bu seferde içeriye Türkiye Üniversitesini sokmıyacaklarını nerden bilebilirdi....

Meclis'de gazetelere verilen resmî ilânların açıklanması büyük skandal ve sürprizlere sebeb oldu. Bütün gazeteler kızdılar... Biz o kadar almıyoruz. Yahut alıyoruz ama onların bir kısmı resmî ilân sayılmaz, diler... İktisadî Devlet Teşekkülü veriyor onları bize..

Emin Kalafat cevap verdi:

— İktisadi devlet teşekküllerinin de sermayesinin yüzde 51 i devletindir. Yâni Devlet isterse o ilânları gene size verdirtmezdi...

Münakaşa büyüdü. Alınan paraların yekûnu az çok kabul ediliyor fakat resmî oluşu kabul edilmiyordu.

Biz Emin Kalafat'ın yerinde olsaydık kısa kesmek için şunu sorardık:

— Peki, aldığınız paraların hepsi resmî ilâna aid değil... İktisadî Devlet Teşekkülleri veriyor onları... Yalnız şayet on?ları da devlet verseydi almayıp red mi edecektiniz?

Emin olun hiç biri:

— Evet diyemiyecekti... Türkiye de parayla fikir, menfaatle mücadele yanyana geldiği zaman daima birinciler ağır basmıştır....

—

Geçen kabinenin üç bakanı hakkında Meclis tahkikatı açıldı... Türkiye siyasî tarihinde Havuz Yavuz dâvasından beri böyle tahkikat hatta mahkemeler zaman zaman açılır..

Vaktile Atatürk Ercüment Ekrem'e sormuş:

— İhsan bey'in Divanı Aliye verilmesi hakkında ne düşünüyorsun?

Bizim hoca cevap vermiş:

— Hamamın namusu hikâyesini düşünüyorum...

Şey, yani bugün bizler de aynı hikâyeyi düşünüyoruz da...

Meclis'deki muhalefet partilerinin yanlış taktikası yüzünden Adnan bey gene durumunu kurtarmaya başladı. Grubu etrafını eski sadakatiyle çevrelemek üzere... Muhalefet hatipleri gazetelere resim bastırmak için D.P. ye hücuma devam ettikleri müddetçe Adnan Bey parti disiplini adıyla grupunu kuzuya çevirecektir.. Grup boyun eğdi mi ondan sonrası kolay... Seçimler de yaklaşıyor. Kafa tutan yeni listelere sokulmıya bilir...

Henüz zeki Başbakanın da oyunları bitmedi... Ancak zor oyunu bozar diye bir lâf var ya.. Adnan beyin oyununu ne grupu, ne muhalefet olsa olsa iktisadî durum bozmaktadır....

Bakalım Amerikan yardımı alındıktan sonra ne olacak.. Malûm ya hepimiz taşıma suyla dönen bir değirmenin sâkinleriyiz...

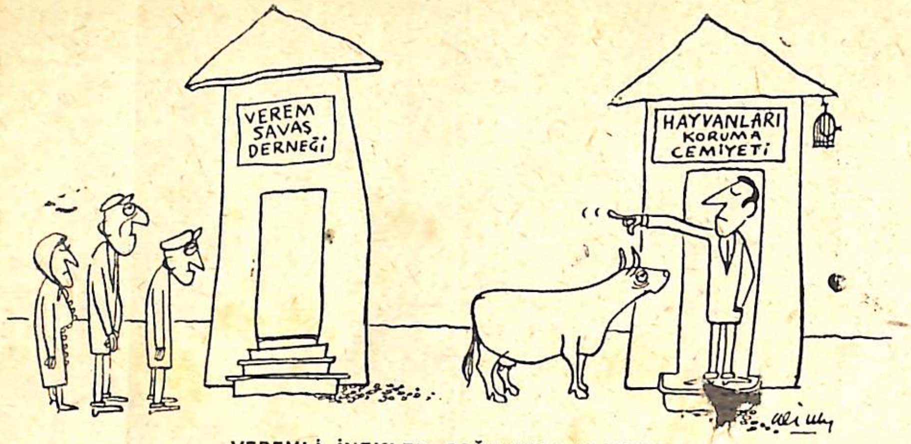

VEREMLİ İNEKLER ÇOĞALIYOR (GAZETELER)

Güzel Sözlerin Peşinde

YAZAN: Z. SÜLEK

Can sıkıntısı işte... Bir akşam oturdum, kitap karıştırıyorum. İlk göz attığım kitap, Eflâtun'un... Bir yerinde diyorki:

«— Adaletsizliği işleyen, çekenden daha sefildir.»

Demokrasi senaryomuzu düşünüyorum ve jeneriği müteakıb, film başlıyor gözümün önünde. Korkudan kitabı fırlatıp bir kenara atıyorum. Bir iki sayfa çeviriyorum. Bu sefer de Balzac başıma belâ:

«— Kendinizden başka hiç kimseye borçlu olmayınız» diyor.

Bizimkine soruyorum:

— Bakkalınki ne kadardı?

— Elli!..

İçimden: «Ah!:» diyorum, «kendi kendimize takmak imkânını ne zaman bulacağız-»

Aklımdan Kantı okumak geçiyor. «Her halde Kant saçmalamaz» diyorum. Fakat medenî cesaretimi tahrik ediyor, bir sözü ile:

«Kendi aklına hizmet etmek için cesur ol!»

Derhal bir fıkra yazmayı tasarlıyorum, kafamda. Ama nasıl bir fıkra biliyor musunuz? Dehşeet!

Sonra:

— Haydii diyorum, kendi kendime. İşin mi yok? Tatlı başına belâya mı sokacaksın?

Woodrow Wilson daha çileden çıkarıyor adamı:

«— Demokrasiye inanırım, çünkü o her insanın enerjisini serbest bırakır.»

Öyle kızıyorum ki.. Herifi bir elime geçirsem.....

Emerson'unki de komik hani:

—« Her yenilik ilk defa bir insanın kafasında bir düşünceydi...»

Diyelim ki doğru... Ama biz ne düşündük, ne oldu?

Pascal da birden gözümden düşüyor:

«— Yalnız aptal ve ölü fikri ni değiştirmez!..»

Ne yapalım istiyor yani? Ahmed Emin Yalman gibi, her saat başı bir başka tarafa mı kayalım-

James Ellis de tutmuş:

«— Gazeteler dünyanın aynasıdır» diyor. Gelsin de bizimkilerin bu aynaya baktıkça, nasıl pirelendiklerini görsün. Haydiiî, bu da boş lâf: İnsanlar, aynayı sever.

Bakın Read'ınkine diyeceğim yok. Yok ama, gene de içerliyor, insan:

«— Yabancıların gözü daha açık görür.müş» Seçim günleri geldi mi, yabancılardan mı akıl alacağız?

John Gay da az alaycı değil. O da sırasıymış gibi:

«— Hayat şakadır» diyor.

D. P. Grupu hayat mıdır?

Biliyor musunuz, Thoreau ne diyor:

«— Bir şey değişmez biz değişiriz.»

Anlaşıldı: Thoreau, üçüncü Adnan Menderes Hükûmetinin müsteşarı!

Yakup Kadri Karaosmanoğlu'nun ki de pek fena sayılmaz:

«— Deha, uzun bir sabırdır.» diyor.

Buna, milletçe cevab verelim:

— Biz dâhiyiz!

ŞAİRANE

Şu Fazıl Ahmet Aykaç ile Orhan Seyfi Orhon, hoş adamlar vesselâm... Her ikisi de Zafer'e yazarlar, yalnız birbirlerini okurlar, sık sık da, birbirlerine iltifat edip cevap verirler... Arada da, muhalefete çatmaktan geri kalmazlar...

Nitekim, Fazıl Ahmet, bir fıkrasında da şöyle diyordu:

«— Basın serbestliğinden her memleketin beklemekte haklı olduğu nimetler arasında, verimli ve ciddî bir muhalefet ön safta gelmektedir. Ne yazık ki, yurdumuzun bu sahayı karartan talihsizliği hâlâ devam edip duruyor!»

Hadi diyelim ki, muhalefet verimli ve ciddî değil... Ya muhalefete muhalefet yapanlar?. Onu da üstadın kendi diliyle anlatmak gayet kolay:

— Ördeklerden bir filo.

Bir de kazdan amiral!

Şinasi N. BERKER

HÜRRİYET PARTİSİ REMZİ, MEŞALE TUTAN BİR EL OLDU (GAZETELER)

GARGARA

Seyyar tiyatro trupları vardır. Aynı piyesi başka başka adlarla oynarlar: Othello, Arabın intikâmı, kıskanç âşık v.s.

Partilere baktıkça boyuna aklımıza bu geliyor. C.H.P., D.P., H.P., isimlere kalırsa hepsi başka... Ama sonunda oyun hep aynı oyun çıkıyor...

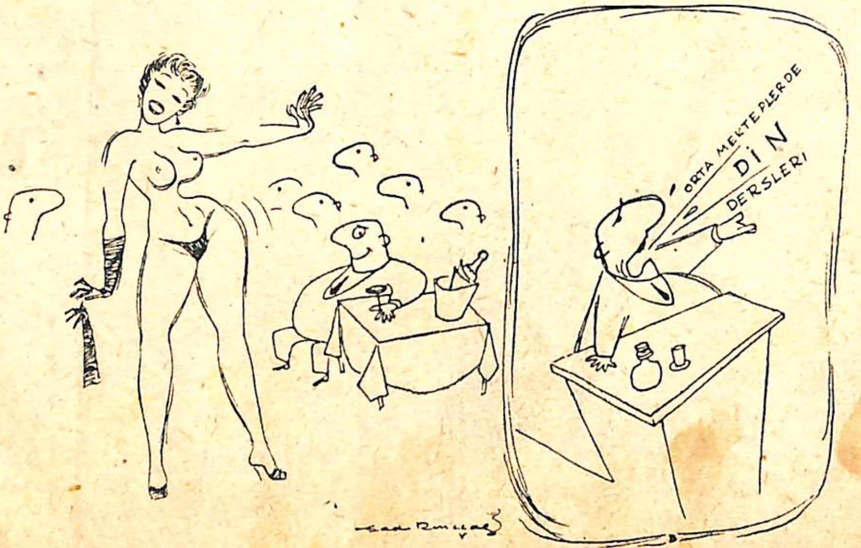

POLİTİKACININ GECESİ .... GÜNDÜZÜ

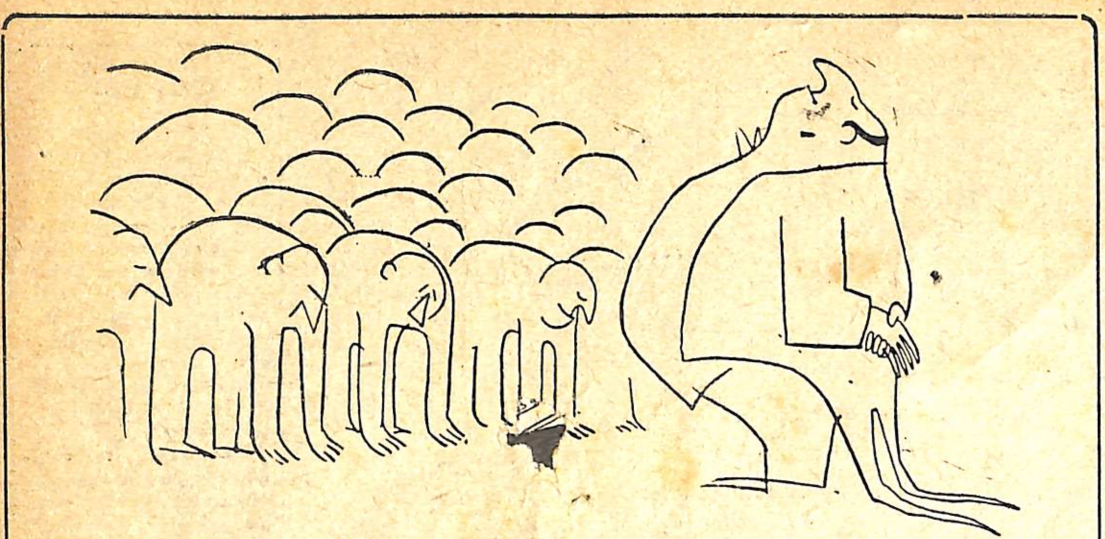

HEPİMİZ BİRİMİZ İÇİN

Osman Kurbani

Eski Devlet Bakanı Osman Kapanî, İzmirde Atillâ D.P. ocağının bir toplantısında Hürriyet Partisi için «şimdi 29 meb'usları var, faka 1958 seçimlerinde değil 29 meb'us, 9 meb'us bile çıkarırlarsa ben Osman Kapanî değilim» demiş.

Bizim bildiğimize göre şimdiye kadar sayın Kapanî daima tahmin ve kanati hilâfına neticelerle karşılaşmıştır. Nitekim 1954 seçimleri sonunda Avrupa Konseyindeki vazifesine hareket etmek üzere iken, kendisine Devlet Bakanı olduğu bildirilmiş ve Starazburg için aldığı bileti iade etmişti. Bakanlıktan da haberi olmadan ayağı kaydırılmış, vermediği istifasını, yemek yerken Karpiçte radyodan işitmişti.

Onun için daima böyle sürprizlerle karşılaşan üstat, bu seferki görüşünde de yanılır ve Hürriyet Partisi 9 meb'us çıkarıverirse bahsi kaybederek (Hürriyet Partisi)nin kurbanı olacak, Konsey üyeliği ve Devlet Bakanlığından sonra (Osman Kapanî) lik de elden gidecektir.

Sevimli Hatibin varlığı ortadan kalkmıyacağına göre, kendisine yeni bir isim arıyacağı muhakkaktır. İşte bizim teklifimiz:

— Osman Kurbanî.

Bernard Shaw'dan

VAHŞET

— Bir adam bir kaplanı öldürürse bunun adı spor'dur. Ama bir kaplan bir adamı öldürürse işte bu vahşettir.

DİLENCİLER

— Alelâde insanlar dua etmezler; dilenirler.

ALTIN KAİDE

— Altın kaide şudur: Hiç bir altın kaide yoktur.

SAADET

— Bir serveti kazanmadan harcıyamıyacağımıza göre, bir saadet yaratmadıktan sonra saadetten istifade edemezsiniz.

UTANÇ

— Bir adamın en çok utanç duyacağı şey, pek fazla saygı değer olmasıdır.

FEDAKÂRLIK

— Fedakâr oluşumuz, yüzümüz kızarmadan başkalarını feda etmemize mâni olur.

İKTİDAR

— Muktedir olan yapar. Mukteri olmıyan öğretir.

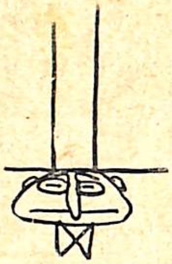

SİYASÎ ATA SÖZLERİ

DAĞ dağ üstüne olur, parti parti üstüne olmaz.

DAĞ dağa kavuşmaz, muhalif muhalife kavuşur.

DAĞ tavşansız, iktidar burunsuz olmaz.

DAĞDAN gelen dağa, partiden kovulan başka partiye gider.

DAMDAN düşen damdan düşenin, iktidardan düşen de iktidardan düşenin halini bilir.

DAVUL çalan işitmez, derdini dinlemeğe kalkar.

DELİYLE iktidar ağlamaz, akıllıyla muhalif gülmez.

DELİ devran sürer, akıllı vakit bekler.

DELİ kısmıyla muhalif kendi söyler kendi dinler.

DELİNİN düşünmesine, koltuktakinin eşinmesine derman olmaz.

DELİYLE diplomatın sözü kaleme gelmez.

DELİK büyük, yama küçük ama adı bütçe değil.

DENİZ dalgasız, kapı halkasız, iktidar kafasız olmaz.

DENİZLE siyaset kadın gibidir, aldanmak olmaz.

DEVEDEN büyük fil, iktidardan büyük iktidarsızlık var.

DİLSİZ olmak çok söylemekten yegdir, ama meclis dışında.

—

Fıkra

Gece kondu sakinleri Kasım Gülek'e beze yazılmış bir istida vermişler...

İstidayı beze yazmak harikulâde... Ancak muhalefete değil de iktidara verselerdi istidayı; daha da harikulâdesi vardı: Tuvalet kâğıdına yazmak...

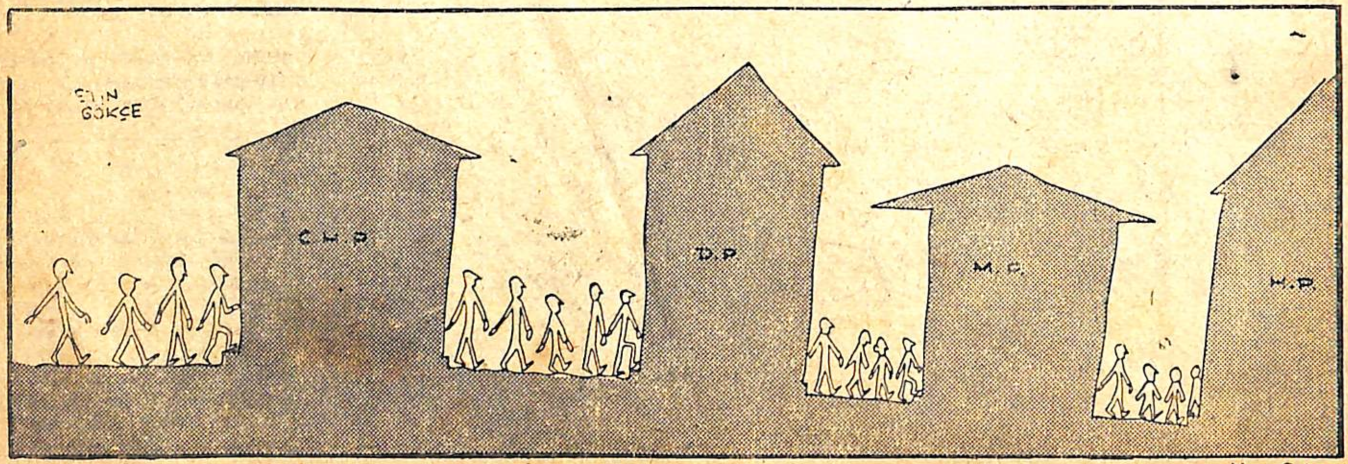

Metin Gökçe

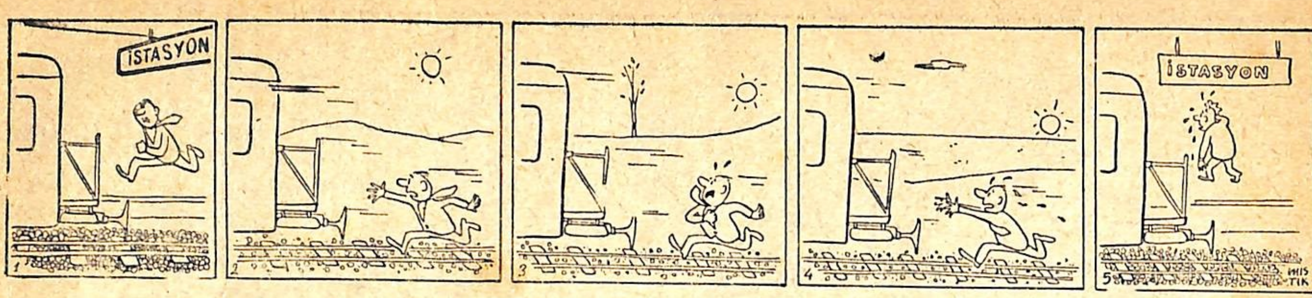

YAZISIZ

Bit Pazarı

DEMİŞ Kİ!.

Eski Devlet Vekili «İktisadî kalkınma programımıza dört elle sarılmakta devam edeceğiz» demiş ve «Muhaliflerin sözlerine iltifat etmeyiniz. Türkiye Habeşistanla aynı seviyede Amerikan yardımı görmektedir» diye ilâve etmiştir.

Cumhuriyet

KÖY ÇOCUKLARI KAHVELERDE DERS YAPIYOR

Şehrimizde çıkan gazetelere yapılan bir şikâyetten, bir köy çocuklarının okulsuzluk yüzünden kahve köşelerinde ders yaptıkları anlaşılmıştır. Şanlı Bucağı ilkokul öğrencileri, eski okul binaları yenisi yapılacağı için yıktırıldığından ve bugüne kadar da yeni bina yapılmadığından gruplar halinde buradaki kahvelerde ders görmektedirler.

(Yenisabah)

TANIMAZMIŞ!

1950 de iktidarları ile beraber batan zevkin, sefahatin tek parti saltanatının Sodom ve Gomore'si...

Ben, o Ankara'yı tanımam!

(Zafer)

O. Seyfi Orhon

BİR GÜNAHKÂRLA EVLENMEK İSTİYORUM

«27 yaşında, 1,73 boyunda, 76 kilo ağırlığında, ağır başlı, içkisi kumarı olmayan, hâlen İktisadî Devlet teşekküllerinin birinde 225 lira maaşlı memurum. Hayatta gülmemiş, çocuksuz bir günahkârla evlenmek istiyorum.

(Hâdise)

ACABA ?

O vali ki, vaktiyle bir milletvekiline «deli» diye rapor verip, hapisten kurtarmış, 6 ay sonra da «akıllıdır» deyip Milletvekili olmasını temin etmiştir.

Hürriyet

M. VEKİLİ OLARAK «EVET» BAKAN «OLARAK HAYIR!»

B. M. M. Millî Eğitim Komisyonunda bugün Konya'da teknik üniversite kurulmasına dair Konya Milletvekillerinin verdikleri kanun teklifi müzakere edilmiştir. Görüşmeler sırasında Millî Eğitim Bakanı Ahmet Özer: «Profesör olmadığı için Konya'da bir Teknik Üniversite kurulması mümkün değildir» demiş. Konya Milletvekili Hamdi Ragıp Atademir, «Bu kanun teklifini siz de imzalamıştınız» diye Bakana cevap verince, Bakan «O zaman milletvekili olarak imzalamıştım. Şimdi Bakan olarak buna imkân görmüyorum» demiştir.

(Dünya)

D.P. TEKRAR BAŞTA KALACAK MI?

Aptala malûm olur derler. Ben de rüyamda gördüm: Demokrat Parti eğer hayatı ucuzlatırsa tekrar iktidara gelecek, ucuzlatmazsa postu kaybedecek. Bizimkilere duyurmanızı rica ederim.

Bursadan bir D. P. li

(Cumhuriyet)

KOLEJLERİMİZDE DİN DERSLERİ

Orta okullarda din dersleri başlıyacak. Kolej ve benzeri yabancı okullardaki çocukları edebiyat hocaları mı tarih-i müstakime iletecek? Yoksa kefereden sayılacak, aldırış edilmiyecek mi? Malûm (kim ki bilir farisî gitti dinin yârisi) demişler. İngilizce, frenkçe öğrenilince öteki yarısı da ziyan olmuş mudur?

Akla geliyor: Vaktile idadilerde yapıldığı gibi tatbikat sahası diye cami ve namaz zoru da olacak.

(E, Suadiye))

(Cumhuriyet)

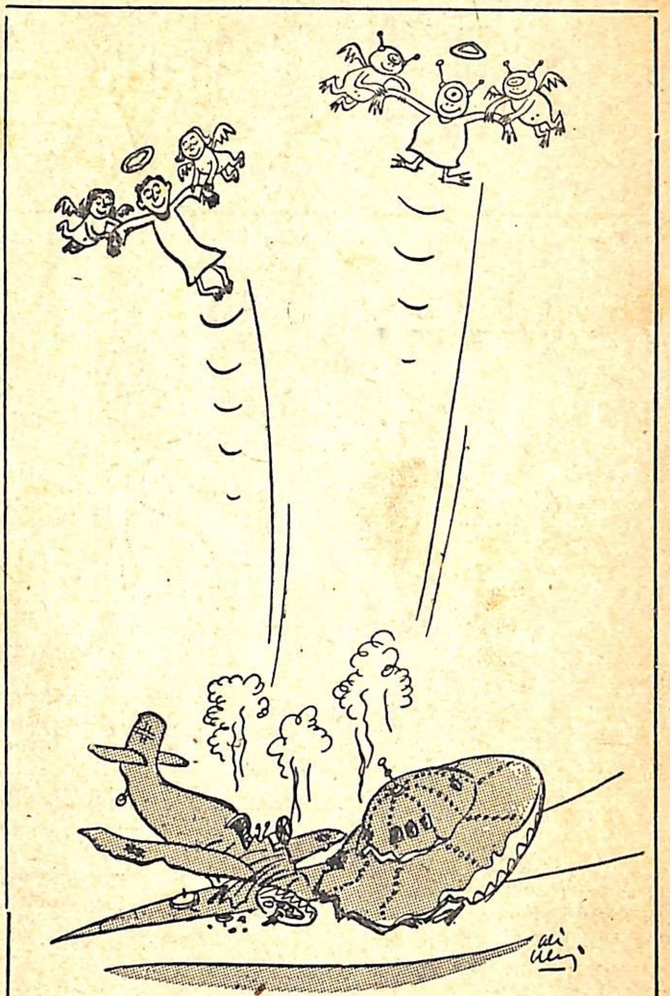

YAZISIZ

KADIN KÜLOTU)

Birleşik Amerikanın Pasifik donanmasında garip bir sabotaj hâdisesi cereyan etmiştir. Evvelki gün, meçhul eller tarafından Amiral gemisinin sancağı direkten indirerek, bunun yerine naylon bir kadın külotu çekilmiştir.

(Y. Sabah 23 Ocak)

YAZISIZ

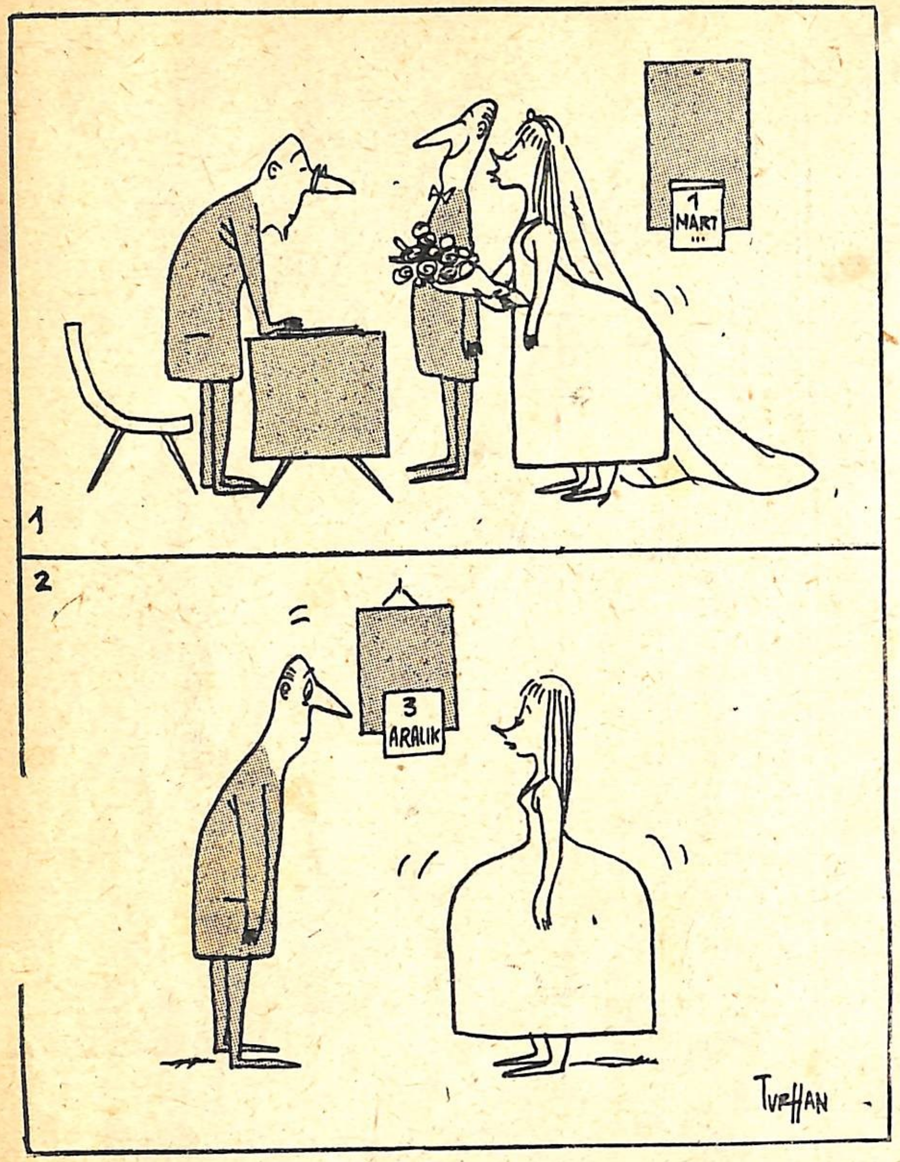

HER HAFTA BİR ADAM

FAHRETTİN: İsmi okunuşu bakımından bir dokikanın biraz üstünde bir zaman tutar, halbuki boyu orta boylu bir adamla yanyana resim çektirmeye bile müsait olmayan, pazar, çarşı gibi yerlerde sık sık tesadüf edilen, mevcudiyeti dükkânların fiat etiketleriyle makas koleksiyonu çok meşhur olup bu hususta sık sık gazetelerde resmi çıkar, İstanbulu ziyaret eden Amerikan filo komutanları ile beraber çektirdiği resimlerde tanınması en kolay olan, içinde alkol bulunmayan içkilere ve bu içkileri temsil eden, İstanbulda bu mealde açılan her cemiyetin bilâ istisna fahri başkanı bulunan, akşam üstleri Babıaliden otomobiliyle inerken otomobilin boş olmadığı şapkasının üst kısmının arabanın penceresinden gözükmesiyle ancak anlaşılabilen, efkârı umumiye tarafından «Esnaf hariç» çok sevilen bir zattır. Fahrettinin valilik ve Belediye reisliği gibi iki mühim vazifesi de vardır.

STEPHEN D. CACOCK

Bir Konuşma

YEKTA ATAMAN

Oyun bittikten sonra, salondaki oyunculardan biri, hüner göstermeğe hazırlanan bir hok kabaz imiş gibi iskambil destesini eline aldı ve yanındakine:

— «Marifet seyretmek ister misin?» diye sordu. «İşte yepyeni bir oyun; bir kart seç.»

— «Teşekkür ederim, istemem.»

— «Kimi seçtiğimi mi söyliyeceksiniz?»

— «Hayır, hayır; yâni hangi kartı seçtiğini bileceğim, anlaşıldı mı? Hadi, bir kart seç bakalım.»

— «Canımın istediğini mi?

— «Evet.»

— «Hangi renkten olursa olsun mu?»

— «Olsun.»

— «Hangi seriden olursa olsun mu?»

—«Olsun, olsun.»

— «Peki, öyleyse... işte ispati as'ı.»

— «Ey Allahım! Yahu, ben sana desteden sadece bir kart seç dedim.»

—«Peki, desteden sadece bir kart seçeceğim. Hadi bakalım, oldu.»

—«Seçtin değil mi?»

— «Evet, kupa'nın üçlüsü. Biliyor muydun?»

— «Olmadı, olmadı! Bana ne seçtiğini söylemiyeceksin. Karıştırıyorsun her şeyi. Hadi, si baştan. Bir kart seç.»

— «Pekâlâ, işte seçtim!»

—«Hah, koy bakalım destenin arasına. Tamam.» (Şafl, şafl, şafl — filip!» «İşte, buydu değil mi? (Gururundan kasılmıştır.)

— «Vallahi, bilmem ki? Ne seçtiğimi unuttum.»

— «Unuttun mu? Gözünü açsan'a, yahu. Hadi bir daha yapayım, ama bu sefer iyi bak seçtiğin karta.»

— «Kartın ne olduğuna iyice mi bakacağım?»

— «Öyle ya! Hadi seç bakalım.»

—«Pekâlâ. Seçtim. Başlıyabilirsin.»

(Şafl, şafl, şafl — flip!)

—«Yahu, karmakarışık ettin oyunu. Seçtiğin kartı desteye koymuş muydun?»

— «Yo, hayır.»

— «Çattık be! Kardeşim, bak, dinle beni. Bir — kart — seç — sadece bir kart — iyice bak — ne olduğunu anla — sonra — tekrar destenin arasına koy anladın mı?»

— «Anladım, anladım. Yalnız şunu anlamadım, sen nası bileceksin hangi kartı seçtiğimi? Çok zekisin vallahi.»

(Şaf, şafl, şafl — flip!)

—«İşte kartın! Nasıl, değil mi yoksa?»

(Çok ktirik bir andır bu.)

— **«Hayır. Benim seçtiğim kart değil o.»**

(Bu bir yalandır, ama günahı falan yoktur.)

— «Olmaz, bu kattır muhakkak. Peki, bir saniye müsaade et. İşte deste tamam. Ama bu sefer dikkat et. Bu oyunu ben defalarca yaptım ve her seçilen kartı buldum. Bir kart daha seç bakalım.» (Şafl, şafl, şafl — flip, beng!) İşte, bu kart değil mi?»

—**«Maalesef, hayır. Benim seçtiğim kart değil o.** Gene yapmak ister cisin? Yap, canım. Belki biraz heyecanlısın. Ben de amma aptalım, yahu. Seni yordum .Biraz balkona çıkıp şöyle yarım saat kadar dinlensen iyi oacak. Yoksa eve mi gitmek istersin? Affedersin, seni çok yordum. Hayırlı geceler!»

Adnan Veli'den MEKTUPLAR

HAYIRSIZ EVLÂT

Dünya ahret kardeşim, iki gözüm hemşirem İclâl hanım,

Evvelâ mahsus selâm edip, iki gözlerinden öperim efendim. Hanemizden sorup sual edecek olursanız, rabbime şükürler olsun, hepimiz vücutça âfiyetteyiz. Kerimem olacak nemrutla başımız derde girmezse, Eyüp Sultan Hazretlerine adağım olsun, üç aylıkları alır almaz, yemiyeceğim, içmiyeceğim, bir kurban keseceğim.

Hani geçen seferki mektubumda da, hali keyfiyet böyle böyle diyerekten anlatmıştım ya.. Bizim kız, sopa müteahhidi zerzevatçı Hüsamettinle evlenip evlenmemek için, iki gün mühlet istemişti. Mühleti batsın yalak yosununun.. O iki gün esnasında, süslenip püslenip sokaklara uğrayıverdi. Onun kafa dengi bir Müjgân yellozu var ki, rabbim düşmânıma, evlâdiyelik cılk mayasıl versin de, böyle kız vermesin. İnşallah öyle kızı yeşil çuhalarla götürürler de, sandukasına asma bitleri üşüşür. Bizimkinin akıl hocalığını o ediyor. Bizim mey menetsiz zaar, gidip gidip onunla istihareye yattı her halde ki, o akşam eve gelince suratından düşen dokuz şahrem oluyordu. Sonunda da cevabını verereken, «ben zerzevatçı kısmı yen denk düşmez» diye dayat-ile evlenemem. Ruhuma katitı.

Hakikatli kardeşim İclâlciğim.

Ben ana olaraktan, sen de ah bap olaraktan, elimizden her geleni ardımıza komadık. Şimdi bizimkinin aklı, Kaf dağının yoncasında. Tevatüre bakacak olursan, bir tane de kendine uygun bir şey bulmuş. Hani Vallahi at kestanesinin dış kabuğu... Kırkyıl kocasız kalsam, gene de, böylesine domates dibi çapalatmam. Herif, tıpkı tıpkısına, iftariyelik kayısı kurusu. Ama neymiş-... Sözüm ona, musiki şarkılarından iyice ne anlayıp ruhunu inceltmişmiş. Hem de ecnebî musikisinden anlıyormuş, Dans biliyormuş. Iskambilin en kibar oyunlarını biliyormuş. Karısını dekolte ile gezdirmekten pek hazzedermiş. Kıskançlığı da yokmuş. Üstelik bir cesareti varmış bir cesareti varmış ki, öyle cesaret, Yavuz Sultan Selimde bile yokmuş. Geçenlerde kahvede otururken, «Kasım Gülek Yaman adam» diyesiymiş de, etraftakiler de hop oturup hop kalkmışlar. «Vay canına, herif korku namına bir şey bilmiyor, rap diye her şeyi söyleyiveriyor» diyesiylermiş.

Geçen gün de, eline bir Ulus gazetesi alıp, hiç gözünü kırpmadan, kollarını sallıya salıya caddede yürüyesiymiş. Sonracığıma, bakayım daha ne anlatmıştı? Ha, bir de şeyi söylemişti. Hani Beyazıttaki Harbiye nezaretinde bir Üniversite mektebi var ya. Mektebin bir de muhtarı varmış. Halbuki Ankara'dakiler, Ülüversite mektebindeki muhtarın lâfı açıldımıydı, öfkeden küplere biniyorlarmış. Bizimkinin tutkun olduğu kayısı kurusu herif de, «Muhtar çok iyidir» diyip durmuş. Temsil, herifin cesurluğuna misâl getiriyor.

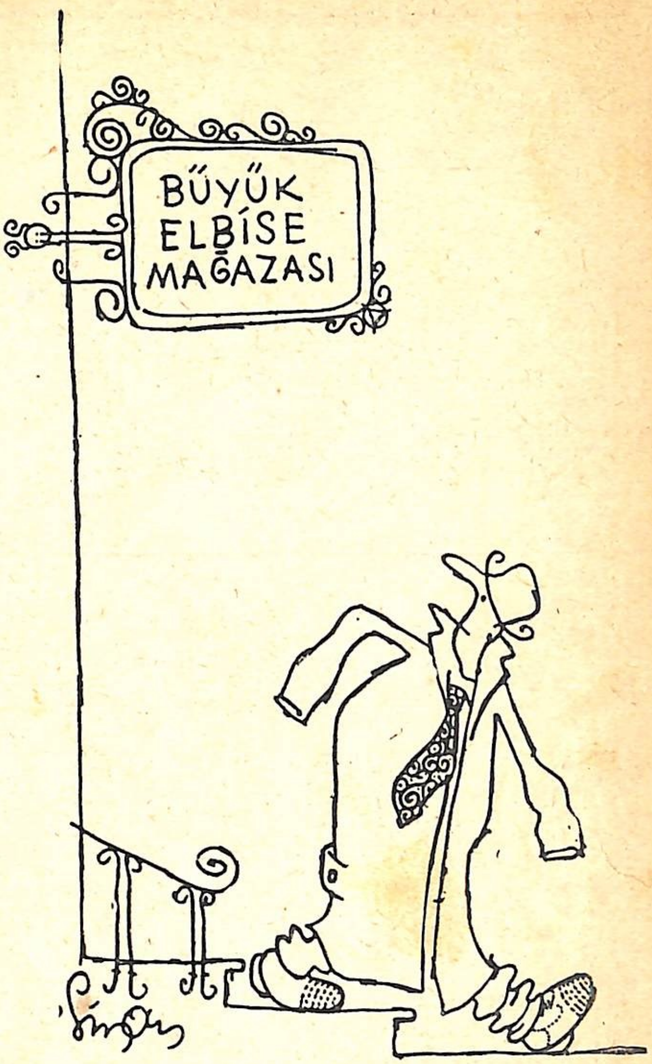

YAZISIZ

İşte o zaman benim de tepemin tası atıverdi. Eteğimi belime dolayaraktan ağzımdaki sakızı çıkarıp konsolun üstüne bıraktıktan sonra, beni bir görmeliydin kardeşçiğim. «Sen bak sana buraya lehimci havyası» dedim. «Şimdiki zamanda ne muhtardan fayda var, ne de imamdan» dedim. Ya paralı bir koca bulup yuvanı bilirsin, ya da seni Beyoğlu caddesinin nüfus kütüğüne yazdırıveririm. Gider, encamını o taraflarda halledersin» dedim.

Kız başladı zırlamıya... Bir insanın evlâdı, Yezid'in yerlisi olursa, ana baba da mürüvvet diye, deve dikeni yermiş. Kısmette ne yazılı ise o oluyor. Ne desek boş.. Bizimki, kafasını dank diye duvara vurduğu zaman, karının karşısında, ebrûli yeşil elbisemle bir bahriye çifte tellisi oynamak boynuma borç olsun. Başka bir diyeceğim yoktur. Çarşambaya, vaazda, daha da konuşuruz kardeşim.

Baki iki ellerinden sıkarak, selâmetine dualar ederim, dünya ahret kardeşim, İclâl'ciğim.

Hemşireniz
Hamiyet

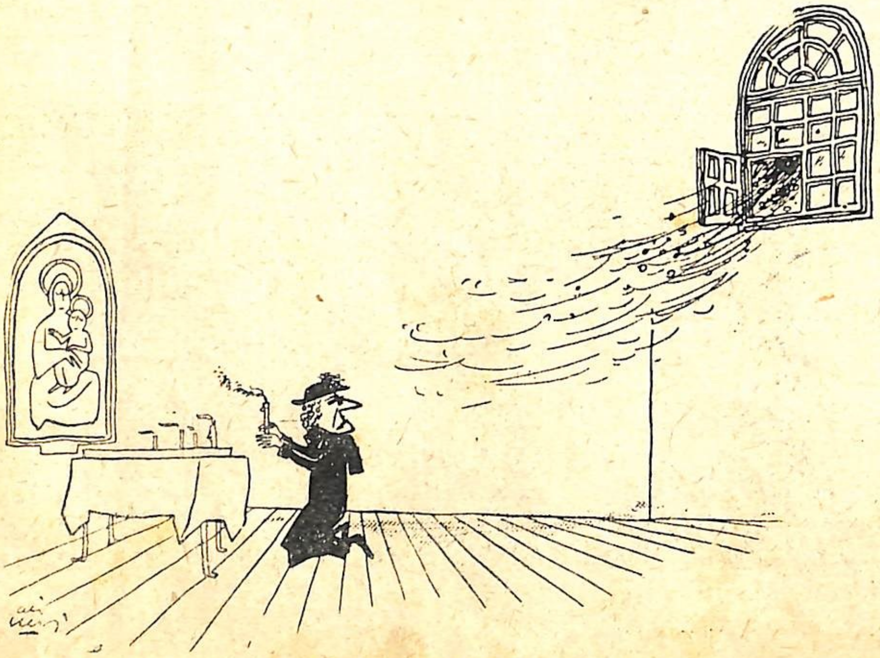

YAZISIZ

HANGİ LÂFLARI SEVERLER

Adnan Menderes	:	Ben
Refik Koraltan	:	O
Mükerrem Sarol	:	Adnan beyle ben..
Emin Kalafat	:	Uzun efendim çok uzun...
Hasan Polatkan	:	İfa, Deka...
Sıtkı Yırcalı	:	Tevzi, tahsis, komisyon...
Fatin Rüştü Zorlu	:	I love Paris
Kasım Gülek	:	1958
F. K. Gökay	:	İstanbul Valisi ve Belediye Reis Vekili Ordinaryüs Profesör Dr.
Ferdi Tayfur	:	Babam Fransanın en iyi kılıç kullanan adamıydı.
Alplâçin	:	Cin, şarap...
Peyami Safa	:	Bütün kızılderililer koministtir...
Bir sarhoş	:	Ben, zaten, hayatta, babamı bile, bu akşam...
Memur	:	İkramiye, maaş, zam...
Esnaf	:	İkramiye, maaş, zam...
Halk	:	Avara mu...

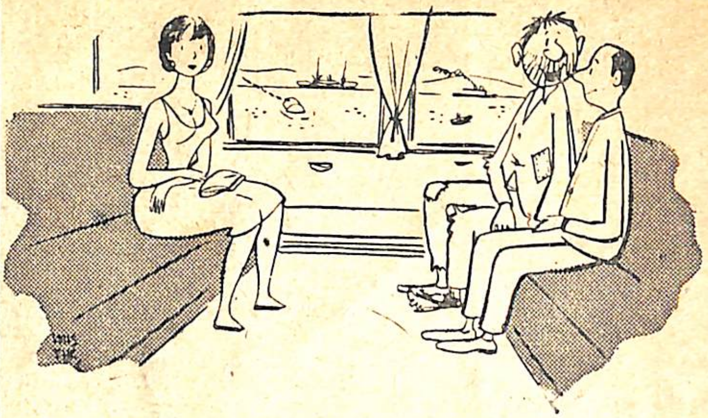

— ONUN YÜZÜNDEN HERGÜN BİRİNCİ MEVKİ İLE GELİP GİDİYORUM.

O ZAMAN DA ATARMIŞ

Don Pasquale'nin gala gecesiydi. Antrakta, Dünya gazetesinden Güngör Yerdeş, Zafer'den Attilâ Bartınlıoğlu, Milliyet'ten Burhan Cahit Tekinli hem çene çalıyor, hem de tuvaletli hanımları, cicili bicili kızları seyrediyorlardı. Bir ara Güngör Yerdeş sarışın, yeşil gözlü harukulâde bir kızı işaret etti. Kız, tam karşılarında balkonun demirlerine dayanmış, bir Yunan ilâhesi gibi durup duruyordu. Güngör:

— Şu kızı görüyor musunuz? dedi.

— Evet, dediler, ne olacak?

— Gidip evlenme teklif edeceğim ona.

Attilâ atıldı:

— Ya kabul etmezse?.

— Kendimi balkondan aşağı atarım.

Bu sefer Burhan sordu:

— Peki, ya kabul ederse?

Güngör Yerdeş bir iki saniye düşündükten sonra:

— Şey, dedi, o zaman da atarım kendimi balkondan...

HAH HAH HAH HAA...

Üçüncü Adnan Menderes Kabinesi düşmüş, dördüncüsü bir türlü teşkil edilemiyor... Büyük Millet Meclisi ve Ankara Palas fıkır fıkır... Herkes bir başkasından yeni haberler öğrenmek sevdasında. Dedikodunun bini bin para... İşte o günlerde Ankara'lı bir gazeteci C.H.P. Genel Başkanı İsmet İnönü'yü Meclis gazinosunda yakalıyor:

— Paşam, diyor, şu son durumlar hakkında düşündüklerinizi söylemek lütfunda bulunur musunuz?

Paşanın cevabı şu:

— Hah hah hah ha...

HER YER KARANLIK

Ankarada Karpiç okantasının Amerikan barı meşhurdur. Akşam gelip çattı mı gazeteciler, edebiyatçılar, aktörler dolup taşarlar. Ama bir de muayyen, demirbaş bir masa vardır: Yuvarlak masa, Akagündüz'ün masası. Geçenlerde bermutad Akagündüz oturmuş, yanında Fikret Âdil, Fethi Giray, Çetin Altan, Halûk Tuncalı ve yeni yetmelerden bir kaç kişi... Akagündüzü bilenler bilirler, öyle pek konuşmaz, anlatmaz... O gün nasılsa çoşmuş anlatıyordu. Bizden nakletmesi:

«Apdülhak Hâmit vefat edeli bir kaç ay olmuştu. Nurettin Artam, Çallı İbrahim, Fikret Âdil, ben ve daha bir sürü arkadaş Boğaz'da toplanmış içiyorduk. Çingenelerden kurulu bir saz heyeti de çalgılar çalıyordu. Âlemin tam ortasında Nurettin Artam, yarı ağlamaklı bir sesle şunları söyledi:

«Arkadaşlar, dâhi şair Hâmit üstadımız irtihâl edeli şunun şurasında ne kadar oldu ki, bizse onu aklımıza bile getirmeden buralarda vezkü sefa ediyoruz..»

Bir kaç kişi sordular:

«Ne yapalım?»

«Arkadaşlar gidip üstadın kabrini ziyaret eyliyelim. Tâzim duruşunda bulunalım. Hattâ «Her yer karanlık» şarkısını terennüm eyliyelim.»

Teklif ittifakla kabul edildi. Cümbür cemaat, saz heyetide dahil kabristana yollandık. Vakit bir hayli geç olduğu için ilk iş olarak mezar bekçisini uyandırdık. Adamcağız don gömlek, hayaletler gibi mezar taşları arasında bir hayli dolaştıktan sonra bize Apdülhak Hâmit'in kabrini gösterdi .Mezarın etrafına sıralandık. Önce Hamit'in ruhu şerefine rakılar içildi, mezarı rakı ile sulandı, derken hep birlikte «Her yer karanlık, pür nur o mevki» şarkısı söylendi. Artık ağlıyanlar mı istersiniz, yoksa Hamit'in toprağına yüzünü sürenler mi.. Ortalık hen gâmeye dönmüştü. Hepimiz insanî bir vazifemizi yerine getirmiş olmaktan doayı memnunduk, hepimiz adamakıllı sarhoştuk.

Bu hal ne kadar devam etti, pek bilmiyorum. Ortalık azdan azdan ışımıştı galiba. Yavaş yavaş da ayılıyorduk. Bir ara gözüm mezar taşınadaki yazılara ilişti. Beynimden vurulmuşa döndüm. Şunlar yazılıydı onda:

«AVRAM KİRKORYAN — BAKKAL — 1889 - 1931»

Mezarlığı ilk terkeden ben oldum!...

ER - TOK

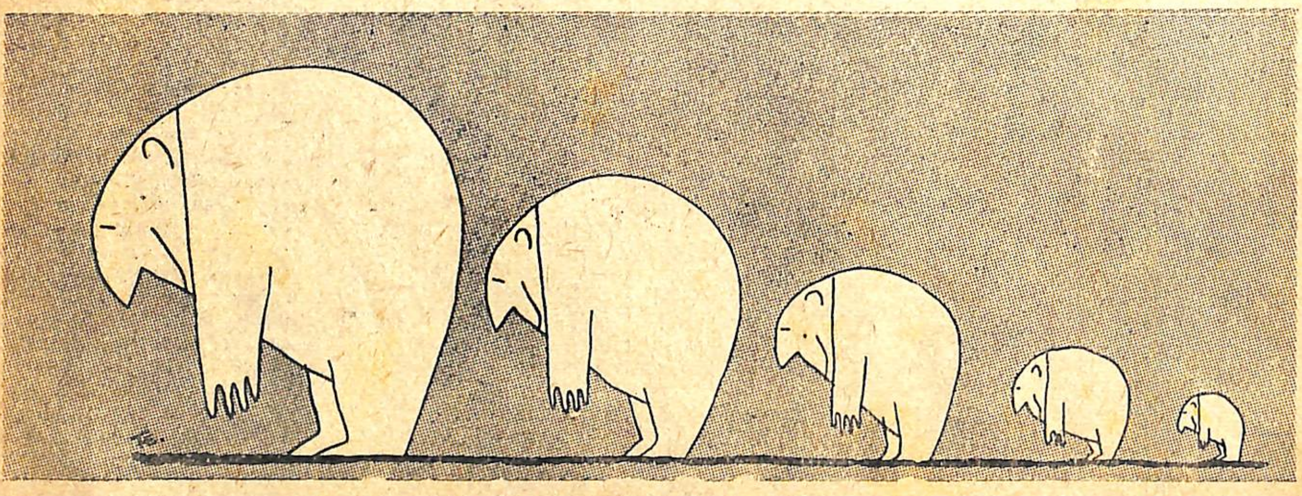

SATH-I MAİL

POLİTİKA PAZARI

BASININ ZARARI

Evet, başlığı yanlış okumadınız; Basının zararı.

Şimdiye kadar daima basının faydalarından söz edilmiş, kamu oyunu yankıladığı, ortak dertleri haykırdığı, güzel fikirlerle iş başındakileri aydınlattığı... kısaca dördüncü kuvvet olduğu söylenip gelmiştir. Bunlar doğru... Fakat bunun kadar doğru bir gerçek daha var ki o da; basının, ulusların hayatındaki zararıdır.

«Fransada Basın Rezaletleri» ni okuyanlar bunu iyi bilirler.

Bizim de yakın tarihimizde bunun çok acı örnekleri vardır. İşte biri:

Ahmet Emin Yalman!

Dün millî mücadeleyi hayal görüp, yazılarile manda fikrini savunan odur. Dün Atatürk'e cephe alıp, O'nu ve eserini küçümseyen odur. Dün D.P. yi gazetesine sürüm sağlamak için körü körüne tutan ve iş başına geçmesine yardım edenlerden biri odur. Bugün kötülemek için kelime bulamadığı Menderes'e dün «dâhi» diyerek, yaptıklarını göklere çıkaran odur. Ne demişse aksi olmuştur, ne yazmışsa zıddı gerçekleşmiştir. Ama o, daima halkın fikrini bulandırmış, gerçekleri ters göstererek vatandaşı çıkmaz sokaklara sürüklemeğe çalışmıştır.

Şimdi bu zat, D.P. ve Genel Başkanını yerden yere vurmağa çalışıyor.

Hocaya nasıl hak vermezsiniz; Yollarda kokladığı için torbasına doldurduğu gübreyi yemiyen merkebine:

«— Sen beğendin, ben de topladım, niçin yemiyorsun?»

Dememiş mi idi merhum?

Biz de:

«— Sizler beğendiniz, istediniz a beyler, halk da seçti, şimdi niçin beğenmiyorsunuz?»

Demekte haklı değilmiyiz?

BUNLARI DA ARIYACAKSAK...

Makbule Atadan'ın cenaze törenine katılan İnönü'nü Ankaralı vatandaşlar alkışlayıp, kendisine sevgi gösterisi yapmışlar.

1950 yılında, daha iyisini bulmak ümüdi ile oy vermeyip O'nu iktidardan düşüren Ankaralılar...

Abdülhamit 33 senelik kötü ve müstebit bir idareden sonra, daha hür ve ucuz bir rejime susayan millet tarafından hal edilip, tahttan indirdikten sonra Selânik'e sürülmüştü.

Fakat Abdülhamit'in tahttan inmesi gidişatı düzeltmemiş, yeni padişah da halkı memnun edememişti. Öldüğü zaman, tabutu arkasından:

— Bize ekmeği on paraya yedirmiş, kömürü beş paraya yaktırmıştın, bizi kimlere bırakıp da gidiyorsun?

Diye ağlıyanlar olduğunu söylerler.

«Diktatör» diye «pahalılık yarattı» diye iktidardan indirdiklerimizi birkaç sene sonra alkışlamak zorunda kaldığımız artık bir tarihi hakikat oldu. Onun için şu Demokratları olsun fazla hırpalayıp iktidardan düşürmiyelim bari.

Bunları da alkışlayıp kahramanlaştıracağımız bir gün gelir çatarsa, yâni şu içinde yaşadığımız günleri de ararsak... Eh işte o zaman buyurun cenaze namazına dostlar...

Salâhattin Hakkı ESATOĞLU

MÜFETTİŞ — RESİMLİ ROMAN — HAZIRLIYANLAR: TURHAN SELÇUK BÜLENT ORAN

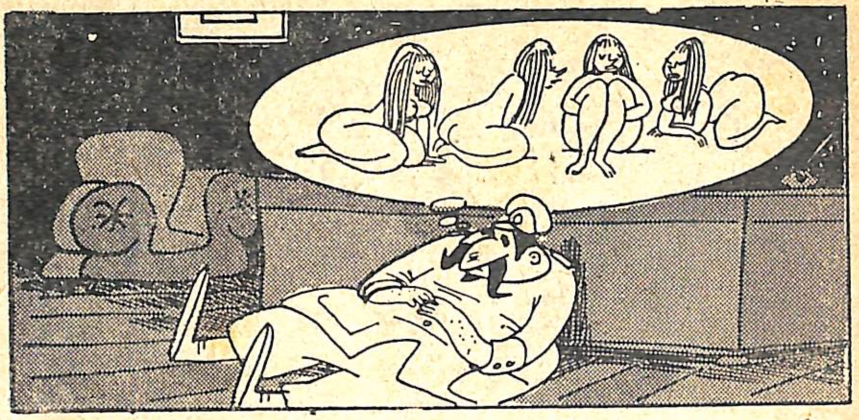

25 — Yangın arabası karakolun önüne geldiği zaman, alkolün insan sıhhati üzerindeki müsbet tesirlerine inanmış bulunan Komiser, sızdığı yerde Dunyaşkayla uğraşıyordu. O kadar sarhoştu ki rüyasında bile hayaller dörder tane gözüküyordu ona. Dört çıplak Dunyaşka ise bir insanı zıvanadan çıkartmağa kâfiydi.

26 — Komiser rüyasında tombul metresleriyle şakalaşırken, dışarda, yeni bir zorluk başgöstermişti. İtfaiye merdiveni, bitleri hükümet kapısında kanlanmış Vali gibi besili memurları çekecek kuvvette değildi. Onu kırmadan çıkabilecek zayıf biri lâzımdı. Bu sebeple piyango hatırı sayılır sıskalardan biri olan Posta Müdürüne düştü.

27 — Posta Müdürü, beceriksizliği hakkında gösterdiği bütün kuvvetli delillere rağmen paçasını merdivene tırmanmaktan kurtaramadı. Çünkü Emekli Albay, «Memleketin selâmeti namına böyle sersemleri yakmak lâzım.» diye millî hükümler savururken, Vali, «Asmağa lüzum yok, Sibiryaya sürmek kâfi», diye homurdandı. Posta Müdürü de merdivenden düşmeyi Sibiryada zatüriyeden nalları dikmeğe tercih etti.

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

MÜFETTİŞ — RESİMLİ ROMAN — HAZIRLIYANLAR: BÜLENT ORAN TURHAN SELÇUK

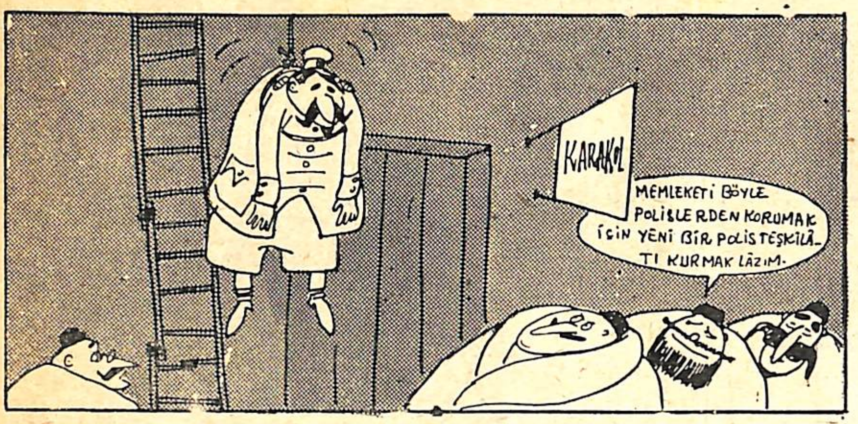

28 — Az sonra, Komiser bir ipe bağlanarak alkışlar arasında aşağıya indirildi. İtfaiye arabasındaki su yeryüzünün en ufak bir yangınını bile söndürmeğe yetmezdi ama komiserin ayılması hususunda hayli fayda sağladı. Gözlerini açan Komiser, burnunun ucundaki yangın hortumunun bir file ait olduğunu sanarak hayli korktu.

29 — Gelecek müfettişin korkusu, komiseri ayıltmak için soğuk sudan daha faydalı olmuştu. Adamcağız «Hiç merak etmeyin efendim, bütün yolları tutar, kasabaya müfettişlerin gölgelerinin bile girmelerine mâni olurum. Çünkü hayatta kaynanamdan sonra en nefret ettiğim mahlûklar müfettişlerdir.», dedi.

30 — Komiser halkın nazarında bir anda kahraman oluverdi. Herkes eşkiyalıkları hakkında tüyler ürpertici hikâyeler anlatıken, o, «Yalnız bir mesele var» diye konuştu, «Ne bende, ne de polislerimde tek kurşun kalmadı. Bütün kurşunlarımızı hakimin evindeki fareleri öldürmek için sarfettik. Kurşun bulursak mesele kalmaz. Domuz ve müfettiş avlamakta benim üzerime adam yoktur.»

(Devamı var)

MÜMTAZ FAİK FENİK

İyi hatırlamıyorum, galiba sene 43 - 44 tü... Saracoğlu Başvekildi... Mümtaz Faik bey ağabeyimiz de Ulus yazı işleri müdürü idi... O zamanki başbakanımıza Marc Twain Amerikan Cemiyetinin fahrî âzalığı verilmişti. Ağabeyimiz, bir akşam pürtelâş, muhabirler odasına girdi:

— Aman, dedi, sayın Saracoğlu'ya, Marc Twain Derneği fahrî üyelik tevcih etmiş... Bu işe bir sayfa tahsis ediyoruz... Marc Twain'i tanıyan bilen varsa, bir şeyler bulup buluştursun...

Herkes seferber oldu... Foto Cemal, Başbakanlığa koştu, madalya ile beratın resmi çekildi. Bilenler Marc Twain'in, fıkralarını anlattılar.. Bendeniz de, Yücel mecmuasında okumuş olduğum şu fıkrayı anlattım:

— Efendim, Marc Twain, günlerden bir gün, - herkes konferans der ama zannımca hasbihal, sohbet veya Nurullah Ataç'ın dili ile söyleşidir - işte bunun için bir şehre gider. Traşı gelmiştir, berbere girer... Berber müşterisini tanımaz... Başlar gevezeliğe...

— Marc Twain geldi biliyor musun?

— Evet...

— Akşama bilmem ne mahfelinde, bir sohbette bulunacak... Gelecek misin?

— Evet...

— Bilet aldın mı?

— Hayır...

— Öyleyse ayakta kalacaksın...

— Zaten o herif konuşurken ben hep ayakta kalırım...

Fıkra burda bitiyor... Mümtaz bey üstadımız not aldı... Biz de evlere taksim olduk... Ertesi gün gazetede bir de ne görelim: Yazı işleri müdürümüz, sağdan soldan toplıyabildiği bilûmum fıkraların altına şerh vermiş. Şöyle ki:

NOT: Yâni Marc Twain bu fıkrasında demek istiyor ki falan filân.»

ŞİNASİ NAHİT BERKER

ZIPÇIKTI PARTİSİ kurulurken..

YAZAN: YURDAGÜL

KARİKATÜRLER: TURHAN

SİYASİ HAYATIMIZDA YENİ BİR MERHALE: PARTİ KURULUYOR

Gazocağı tâmircisi Hasan usta, çırağı ile, boyacı İsmail'e, berber Mustafa'ya, çaycı Salih'e bacanağına ve karısı Safinaz'a haber gönderdi: Gelsinler partiyi kuracağız diye...

Oğlan bir koşu, köşe başındaki lostra salonuna, oradan da Hoş Vakit Kıraathanesine uğradı. Partinin kurulmak üzere olduğunu ve Hasan ustanın kendilerini beklediğini haber verdi. Çaycı Salih bir hoş olmuştu. İşte nihayet hayalleri hakikat olmak üzereydi. Bakan olunca, bütün çay tahsislerini kendi alacak, kimseye zırnık koklatmıyacaktı. Herkes, bil. mem ne bakanı Salih beyefendinin kıraathanesi diyecekti şu köhne yere. Salih ağa silkindi:

— Deme be İbrahim, diye söylendi. Demek bugün kuruyoruz partiyi. Hadi hayırlısı. Sonra, kıraathaneyi ocakçıya emanet etti ve tâmirhanenin yolunu tuttu.

Çırak İbrahim kıraathaneden çıkınca nefes nefese ustasının evine seyretti. Ustasının karısı Safinaz, çamaşır yıkıyordu. Çırağı görünce yerinden doğruldu. Oldum olası bu oğlana bir yakınlık duyar uzak tan uzağa iç geçirirdi:

— Ne var İbrahim, diye söylendi. Böyle nefes nefese geldin?

İbrahim kesik kesik:

— Ustam haber yolladı, dedi, çocuğu komşuya bırakıp gelecekmişsin. Parti bugün kuruluyormuş. Hatta kendisi bir miting tertiplemek üzere Cebeci çayırına gitti. Halkla konuşacakmış...

İLK ZORLUKLAR.. PARTİ KURUCULARI GÜÇ DURUMDA

Parti kurmanın sırası mıydı şimdi? Safinaz ıslak ellerini, önlüğünün yenine sildi:

— Hele otur Allahıseven, dedi, bir kahve içelim. Sonra gidersin.

İbrahim biraz sıkılır gibi oldu. Olmaz diyemedi. İçerdeki küçük odaya geçtiler. Safinaz cezveyi mangala sürdü. Bir taraftan fincanlarla oynarken, bir taraftan da, hayran hayran oğlana bakıyordu:

— İbrahim, dedi, senin sevgilin var mı? Ama essah söyle bak...

Oğlan ne halt edeceğini, ne söyliyeceğini şaşırmıştı. Kekeliye kekeliye:

— Yok abla, dedi, valla yok.

Safinaz kahveleri getirmişti bile. İbrahim'in yanına oturdu:

— Yalan söyleme domuz, dedi, sahi var mı?

Ustanın karısı hem soruyor, hem oğlana sokuluyordu. İbrahim kıpkırmızı olmuştu. Dizi dizine değmeğe başlamıştı. Sağa kaymak istedi. Yer yoktu.. Kadın biraz daha yanaştı. İbrahim öteden beri sıkılgan oğlandır. Mahalle arasında, arkadaşlarından dinlediği zamparalık hikâyelerini hatırlamak istedi. Ama bu iş, öyle muhayyel don Juanların rahatça geçiştirdikleri, kolay zamparalıklardan değildi. Dili damağı kurumuş, ses soluk çıkmıyor ağzından. Kadın sıklaşan nefesiyle oğlanı boğuyor sanki. İbrahim dayanamadı Kahveyi bir dikişte içti. Sonra:

— Abla, dedi, bana müsade. Usta bekler...

İbrahim kapı aralığında kaybolunca ,Safinaz hanım sunturlu bir küfür savurdu:

— Beceriksiz ahmak, dedi, serseri. Bir de utanmadan abla diyor....

PARTİNİN ANA FİKİRLERİNİ BİLDİREN HEYECANLI BİR NUTUK

Hasan usta, Cebeci çayırında etrafına topladığı, yirmiye yakın vatandaşa en veciz nutuklarından birini irad ediyordu. Hasan usta bir hayli mürekkep yalamıştı:

— Arkadaşlar, diyordu, namussuzum ki büyüklerimiz hiçbir şey bilmiyorlar. Nedir bu başımıza gelenler birader? Neye elimizi atsak kuruyor. Demokratlar, inhisarcı bir zihniyetle hareket ediyorlar. İktidarı aldıkları yetişmiyormuş gibi, son günlerde bir (gurup temayülü) tutturdular(muhalefeti de aldılar elimizden. Siz bi le bu yarım aklınızla onlardan daha iyi yürütürsünüz Devlet işlerini. Hepiniz bilirsiniz ki akıl, yani zeka üç türlüdür: noksan zeka, normal zeka, anormal zeka... Normal zekanın yarısını alır, kendisine eklerseniz normal zeka bir buçuk misline çıkmış olur ki, buna anormal zeka derler. Noksan zekayı ikiye böler ve ikinci yarısını, başka bir noksan zekaya eklerseniz, normal zekadan biraz eksik zeka çıkar ki, dörtde bir nisbetinde su ve kaşık zeytin yağı ilâvesiyle, yemekleriniz çok nefis olur. Yalnız bu son günlerde zeytinyağı beş liraya çıktı. Hem de litre, kilo değil. Onun için, yemeklerinizde gaz yağı kullanmanızı tavsiye ederim. Haaa ne diyordum; işte o zaman normal zekayı bulursunuz. Beş yaşındaki çocuklarin zekası bu tip zekaya örnektir.

Normal zekanın yarısını alır, kendisinden çıkarırsanız, elde edeceğiniz zekâ noksan zekâdır. Üstüne iki traktör, üç şeker, bir de çimento fabrikası ilâvesiyle, senelerdir peşinde koştuğumuz (iktisadî istiklâl) dâvamız kazanılmış olur. Demek istiyorum ki, noksan zeka en iyi zekadır. İktidara geçmek için, üstün zekaya sahib olmamak gerek. İşte bunun için size taltif mahiyetinde, yarım akıllılar dedim arkadaşlar....

ZABITA MÜDAHALE EDİYOR!

Nutuk daha ne kadar uzayacaktı Allah bilir. Ancak konuşmanın bu kısmında, Hasan ustanın yanına iki polis yanaştı:

— Ulan sen muhalefet partisindensin değil mi, dedi bir tanesi. Zekadan bu kadar bahsetmek ima yoluyla hakaret sayılır. Hem zeka fıkdanı mı yaratmak istiyorsun? Yürü karakola...

İLK OTURUM... KÖTÜ HABER TEZ YAYILIR

Hasan usta karakolda ifade veredurşun, boyacı İsmail, berber Mustafa, çaycı Salih, ustanın bacanağı ile Safinaz olanlardan habersiz, gazocağı tâmirhanesinde toplanmışlar, Hasan ustayı bekliyorlar. Her şey tamam. Tezgâhın üstüne büyücek bir bayrak serilmiş, yanda kırık bir testi ile bir bakır tas duruyor. Konuşan hatipler, boğazlarını gıcık tutunca bu tasdan su içecekler.

O sırada boyacı İsmail kürsüye çıktı. Ağlamaklı bir sesle:

— Değerli arkadaşlarım, dedi, kurucumuz, ustamız, genel başkanımız Hasan beyin biraz evvel, Cebeci çayırında zeka hakkında yaptığı konuşma, büyüyüklerimizin zekası hakkında suzanı (suizannı olacak) celbedecek mahiyette görülmüş ve kendisi tevkif edilmiştir. Bu sebeple toplantıyı talik ediyorum...

Kasım Gülek'in cömertliği

Kasım Gülek vekil olduğu zaman vekâlet Kalemi Mahsus Müdürü kendisine, teamül gereğince, tebrike gelenlere ikram edilmek üzre şeker almak icab ettiğini hatırlattı. Gülek, Halil Lûtfi'ye taş çıkaran bir cömertlikle:

— Hay hay, dedi, odacıyı gönderip yüz gram akide şekeri aldırınız.

SAROL'A DAİR

Yılbaşı gecesini Tatarî ailesile birlikte Hilton'da geçiren eski Devletlü Mükerrem Sarol, gecenin ve masasının bütün şahaneliğine rağmen durgun ve somurtkandı.

Kadın hastalıkları mütehassısının saltanat günlerindeki gurur ve azametini, ateşin nutuklariyle, pervasız saldırışlarını pek iyi bilen eski kurtlardan biri, Nedim'in meşhur beytini, küçük bir isim değişikliğiyle okumaktan kendini alamadı:

«Ey Sarol, ey bülbülü şeyda, niçin hamuşsun
Sende evvel çok nevâlar, güftügular var idi?

METİN GÖKÇE
GELECEK PARTİ HANGİMİZİN?..
T. SESİ
NE ARZU EDERSENİZ..
KARIŞTIRMAK İYİ İMİŞ..
A. ÖZEL
DİN
ALLAH LİLLAH AŞKINA...
AĞAOĞLU
KENDİSİNİN SESİ
F.K.
PAHALILIK KAPIYA DAYANDI..
VATAN

$
ÖTEKİ PARTİYİ BEKLESEK..
K.G.
ÖKMEN
MÜSTAKİL BASIN
KAĞIT
RESMİ İLÂN
BEN BUNDAN İÇİYORUM..
O DA BEYLERE..
Y.S.
MUVAFIK BASIN
MUVAFIK BASIN
N.

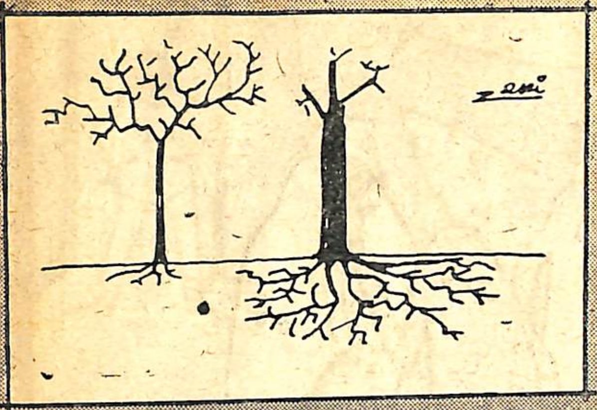
zeki

ERDOĞAN

aydın

GELİR
VERG
KANUNU
Haydar

zeki

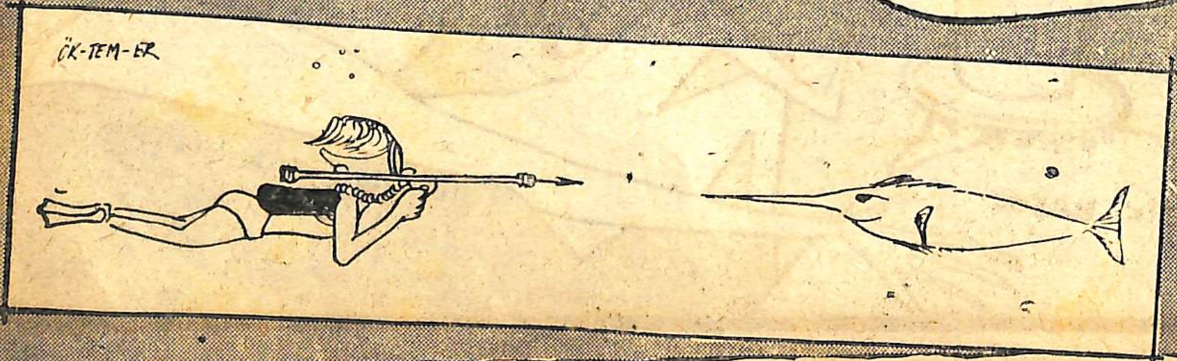
ÖK-TEM-ER

ZİYARET

YAZAN :

HALÛK

Hayat, bizleri şaşırtmak babında bir hokkabaz şapkasını fersah fersah geçti. Senelerce açık denizlerde balina avcılığı yapmış bir deniz kurdunun, evinde balık yerken boğazına kaçan kılçık yüzünden ölmesinden tutun da, bir hayır cemiyeti idare meclisi âzasının resmine, gazetelerde 'meşhur bir banka hırsızı' kaydıyla rastlamanıza kadar her şey mümkün.

Bu arada bazı garipliklere kendiliğimizden alıştık. Meselâ, tıbbiyeden doktordan çok ses sanatkârı çıkar. En iyi rejisörler manifaturacılardan olur. Kazara, başkalarına çarparak ölümüne sebeb olan hususi arabaları daima kodaman sahiplerinden gayrı kimseler kullanır. Bir arkadaşım vardı. Başına gelenleri söyliyecek olsam inanmazsınız. Sabahleyin evden çıkarken halasına veda etti. Halasının ismi Naciyeydi. Akşama kapıyı dayısı açtı. İsmi de, Naci.. Bilmem, her iki şahsın aynı

kimse olduğunu söylememe lüzum var mı?

Oktay'a geçen gün rastladığım da, ne iş ile meşgul olduğunu sorunca verdiği cevap, bu yüzden beni pek şaşırtmadı:

— Güleryüz operetinde artistim, demişti.

Oysa ki, kendisini geçen sene Ankarada gördüğüm zaman imam ve hatip okulunun son sınıfındaydı. Tebdili meslek eylemesinin sebebini sordum. Yana yakıla anlatmağa başladı.

— Birader, beni bilirsin. Mazbut, kendi halimde, efendiden adamım. İçkim yok, kumarım yok, zamparalık desen hakeza. Sigara bile içmem. Mektebi birincilikle bitirince Bursanın kazalarından birine tâyin oldum. Gel gör ki, millet bucak bucak benden kaçıyor. Sanki kazaya imam değil de, deccal gelmiş. Sokağa çıkarım, kadınlar kızlar yollarını değiştirir. Ev sahibi yattığım odanın kapısını üzerimden kilitler. Hani öyle Karacabey harasından fırlamış kılıklı birisi olsam yanmam. Tabii anlamışsındır. Kendisini bilmez bir kaç kişi yüzünden mesleği top yekûn karalamışlar. Eh, dedim. Bari huyuma suyuma göre bir başka iş bulayım. İmamlığı bırakıp, operet artisti oldum. Bin şükür geçinip gidiyoruz. Ne kimsenin benden korktuğu var, ne de köşe bucak saklandığı artık.

Benim ne iş yaptığımı sordu. Eğer iş sayılırsa, müşterilerin adına alacaklı sermayenin de borç denildiği bir vazifeyle iştigal eylediğimi, bu arada bütün gayretimin de bir saklambaç oyunundan farksız olduğunu anlattım. Arkasından da, eğer durumu müsaitse kendisiyle de iş yapabileceğimi çıtlattım. Gayet kibarca, dostlar arasında alış veriş yapmanın tadsız bir şey olduğundan başlıyarak, kendi mali durumunu iktisadi kalkınma fonuna kadar ilmikleyen yavan fakat yürekler acısı bir konuşma yaptı. Sayesinde zeytinin, beyaz peynirin, tahin helvasının yeni fiatlarını da öğrenmiş oldum.

Ayrılırken, mesleğime müteallik hususlar haricinde her zaman kendisini ziyaret edebileceğimi söyledi. Terkos suyu kadar tatsız bir teşekkürle ayrıldım.

Geçenlerde gazetelerde bir ilân okudum. «Güleryüz opereti», (Şadan bey duysa ne olur, duymasa ne olur?) diye bir oyun sahneye koymuş. Halk da akın akın bu oyunu görmeğe gidiyormuş. Zaten âdetimizdir. Her oyuna geliriz. İşlerimin kesat olduğu bir sıraydı. Kalkıp Oktayı ziyaret edeyim dedim. Günlerden çarşambaydı. Şunun şurasında ne kadarcık yol ki ?. Yürüye yürüye Atikali'den Galatasaray'a iniveririm. Rahat rahvan yola düştüm. Güleryüz operetini bilmem ne bankası destekliyormuş. Zaten binanın halinden de belliydi bu. Operet değil muazzam bir kasa mubarek. Sahne kapısı tarafındaki kapıcının gözü beni pek tutmamış olacak, bir yarım saat münakaşa ettik.

Ona, babamın babasının sünnet düğününde saray ahçılarından birinin bulunduğunu ve ecdadımdan birinin de Patrona Halil isyanı sırasında bileycilikle iştigal ettiğinden tarihte önemli bir yeri olduğunu, beni bir kere de üç beş haftalık sakalla gezmediğim zaman görmesini söyledim.

Herif ya lâfla bunaldığından, yahut da asaletime hakikaten inandığından beni içeri bıraktı.

İki yanında sıra sıra kapıların bulunduğu koridor, Fındıkl hamam'nın kadınlar günündeki halinden beterdi. Kimsenin kimseye aldırdığı yoktu. Orta yerde masa kurup rakı içsen aldıran olmıyacak. Hepsi de birbirinden güzel tazeler, biyolojimidir, fiz yolojimidir herneyse o dersin sansüre gelmez kitaplarındaki kılıklariyle dolaşıyorlardı.

Pantolonu dizlerinden az aşağıda, lâcivert bereli, çember sakallı, ıskatçı görünüşlü birisine Oktayı soracak oldum. Hali tavrı bir zamanlar onun da İmam ve hatip okuluna devam etmiş olduğu intibaını veriyordu.

Sigarasının dumanını yüzüme doğru savurarak:

— Oktay, Oktay.. Oktay...

Diye uzun uzun tefekküre daldı. Sanırsınız, bir kapı yoldaşının ismini değil de, eşek teoremini sormuşum.

Adam, 17 inci defa Oktay'ın ismini tekrarlarken, baktım onda hayır yok. Yaprakları dökülmüş akasya ağacını hatırlatan kavruk bir tazenin yolunu kestim.

— Oktay beyi nerede görebilirim?

Bir kahkaha attı. Elimi sürdüysem elim kırılsın. Gıdıklamış falan da değilim.

— Yahu, dedim. Nasreddin hoca fıkrası anlatmadık. Bir arkadaş ismi sorduk.

Gülmekten gözleri yaşarmıştı. Kırılmaz bardakların kırıldıkları zaman çıkardığı sesten farksız sesiyle:

— Ona gülmüyorum, diye cevap verdi. Geçenlerde Oktayla beraber iki açıkgözün bir filmine gitmiştik. Ne zaman hatırlasam kendimi tutamıyorum.

— Yaa?. Filim çok mu komikti?

— Bilmem ki. Seyretmedik.

— Hımm.. Dedim. Bu daha ziyade beraber sinemaya gittiğiniz kimseye göre değişir. Bir kere de benimle tecrübe etseniz.

Belediye seçimlerinde reyini atarmış gibi hiç düşünmeksizin cevap verdi.

— Altı buçuk nasıl?

— İyi. İyi ama sizi giyinik görürsem tanıyamam ki..

— Merak etmeyin, dedi. Ben sizi her iki halde de tanırım. 6.15 de dış kapının önünde buluşuruz.

Sonra, ilk başta sormuş olduğum şeyi hatırlıyarak:

— Oktay sahnede, dedi. Şadan bey rolünü o kesiyor. Bu koridoru takip edin. Ufak bir salona çıkarsınız orada oturup bekleyin. Yolunun üstüdür.

Sıhhat müzesinde vakit öldüren taşralılar gibi sallana sallana, kızın tarif ettiği salonu buldum. Kenarda atsan atılmaz, satsan satılmaz, sobalık ideal bir kaç sandalye vardı. Bir tanesine çöktüm. Öteki sandalyelere, iki kızla, izinli şimendiferciler misali cumartesi lâciverdi elbise giyinmiş fiyakalı bir delikanlı düştü. Vakit öldürmek için kızların üzerindeki kumaş parçasının kaç santimetre kare olduğunu hesaplamağa koyuldum. Allah bilir ya, bir çift eldiven için daha fazlası lâzımdı. Kızların, bacak bacak üzerine attıkları zaman sıyrılıp, açılacak bir entarileri etekleri falan olmadığından kendilerini seyir manasızdı. İnsan kombinezon, gecelik, nylon kilot satan dükkânların vitrinlerini seyretse daha zevkli.

Bir aralık onlar da kalkıp, kayboldular. O kızla sinemaya gitmeği aklıma koymuştum bir kere. Gerçi biraz firkete kılıklıydı ama ne zararı vardı. Nasıl olsa kendisini bisküvit yahut sosis reklâmı için kullanacak değildim. Sinema dediğin karanlık bir yerdr. Ve insanın elleri de, gözler ikadar ince eleyip sık dokumaz. Mesele, peşinen vermiş olduğu prensip kararına rağmen Oktayla effektif münasebet tesisiydi. Tam bu çok mühim nokta üzerinde vereceğim nutuk için fonksiyonu şaşmaz bir üslûb tasarlar-

ken yanıbaşımda bir adam belirdi.

— Sizsiniz o bekleyen değil mi? diye sordu. Başımla «evet» cevabı verdim.

Eliyle az ilerdeki tozlu kadife perdeleri işaret ederek:

— Öyleyse girin, sıranız geldi. Oktay yalnızdır.

Dedi. Aklımda sinema parası, yüzümde sıcacık bir tebessüm hızlı hızlı salonu geçip, kadife perdeyi açtım ve girdim. Daha doğrusu çıktım. Çıktığım yer de, sahneydi.. Merakla sahneye dikilmiş yüzlerce çift gözün karşısında işin içinde ufak çok ufak bir yanlışlık olduğunu düşünmek neye yarardı?

HALÛK

YAZISIZ

Hırsızlama

SELÇUK KASKAN

İrlandalıların kavgaya olan düşkünlükleri yahut zaafları (!) malûmunuz olsa gerek. Bütün Britanya adaları ahâlisi gibi, aynı zamanda da içkiye düşkün olan hemşehrilerinin bu merakların dan bîzar olan bir meyhaneci, bakın meyhanesinin duvarına nasıl bir levha asmak mecburiyetini, daha doğrusu ihtiyacını duymuş:

Pek muhterem müşterilerimden, kavgaları esnasında, iskemle ve masalardan faydalanmamalarını istirham edeceğim; Ele gâyet uygun gelecek cesâmetteki standart sopalarımız, sobanın arkasında, emirlerinize âmâdedir...

Amerika Birleşik devletlerine girme vizesi alınırken doldurulması gerek sirkülerlerdeki suallerin pek bol ve çeşitli olduğunu belki işitmişsinizdir. Yaşınızdan tutun da, geçirdiğiniz hastalıklara, cins ve cibiliyetinize, hülâsa karıncanın babasına kadar bir sürü ahret suali... Bu arada, adlî diye isimlendireceğimiz bazı sualler de var. Bakınız, Vatan gazetemiz gibi: İğriye iğri, doğruya doğru (!) cevap vermesini seven, bir namzed, bu sonunculara ne cevab vermiş:

Sual: — Hiç hapse girdiniz mi?

Cevap. — Hayır.

Sual: — Sebebi nedir?

Cevap: — Hiç yakalanmadım.

Bizim, daha doğrusu, (egoistlik olmasın) hepimizin Faruk Feniği, elbette ki malûmunuzdur. Şu, tatlı, içleri gülen, Koreli çocuğu gözlü, ve insana, sanki bu gözlerdeki çocuk ifadeyi yalanlamak maksadiyle bırakılmış hissini veren, pos bıyıklı, cin Faruk Fenik. İşte bu arkadaşımızın, otomobilini ilk aldığı günlerde idi; Karısiyle beraber, Bursaya, Kayın valdesini ziyarete gittikleri bir gün, Karısiyle kaynanasını arkaya oturttu ve şöyle bir gezintiye çıktılar. E, oğlan yeni şoför ya, ana-kız arkada telâştalar:

— Aman Faruk, fren...

— Aman evlâdım, yavaş geç..

— Aman güzel kocam, dikkat et..

— Aman oğlum soldan...

Fakir, yumuşak başlıdır ama gene de dayanamadı ve arkasına dönerek:

— Kuzum, karıcığım, dedi, müsaade etseniz de şu arabayı kimin kullanacağını bir anlaşak: Sen mi kullanacaksın yoksa annen mi?

S. KASKAN

Burası Paris

SEBEB YOK!

Maurice Chevalier geçen-'erde yanlışlıkla koro kızlarının soyunma odasına girmiş. Fransız erkeklerinin çapkınlıkları malûm. Bu saha da vatandaşlarından daha da ileride olan Chevalier, özür dileyip çıkmakta hiç de acele etmemiş. Ve hanım kızların kopardıkları protesto çığlıklarını:

— Bu gürültüye sebeb yok hanımlar, diye karşılamış. Beni görmek istemiyorsanız gözlerinizi kaparsınız, olur biter..

★

Bir başka yanlışlık da Grace Kelly'nin başına gelmiş. Kalmakta olduğu otelde civarın coğrafyasını keşfe çıkan Miss Kelly bir kapıyı açmış. Bir de ne görsün: Bir banyo dairesi ve banyoda bir erkek..

YANGIN NERDE?

Sevimli yıldız af dilemiş ve yangın merdivenini aramakta olduğunu da ilâve etmiş. Kapıyı çekip yürüyen yıldız, çok geçmeden arkasında ıslak ayakların döşemede çıkardıkları sesi duymuş. Dönüp bakmış. Gene aynı adam. Hem de banyodaki haliyle.. Telâşlı telâşlı:

— Affedersiniz miss, yangın nerde? diye sormaz mı?

ALIŞ VERİŞ

Bu da, Fransız başvekilinin başından geçen hâdise: Bir kaç gün evvel imza avcısı genç bir kız Başvekili yolda çevirmiş. İmzasını rica etmiş. Etmiş ama, üç imza istemiş. Başvekil genç kızı kırmamış. Basmış defterine imzaları.. Ayrılırlarken de merak edip sormuş:

— İmzalardan bir tanesi size, ötekiler de iki arkadaşınıza her halde?..

Genç kız gayet rahat ve masumane cevap vermiş:

— Hayır efendim. İmzalardan bir tanesi benim ama ötekiler arkadaşlarım için değil. Sizin iki imzanıza Audrey Hepburn'un bir imzasını verenler var da...

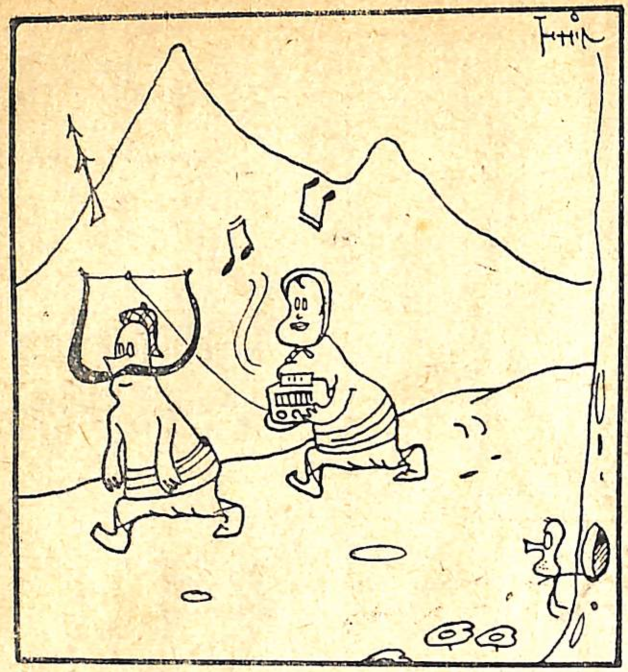

YAZISIZ

YERLİ MALI POLİTİKACI

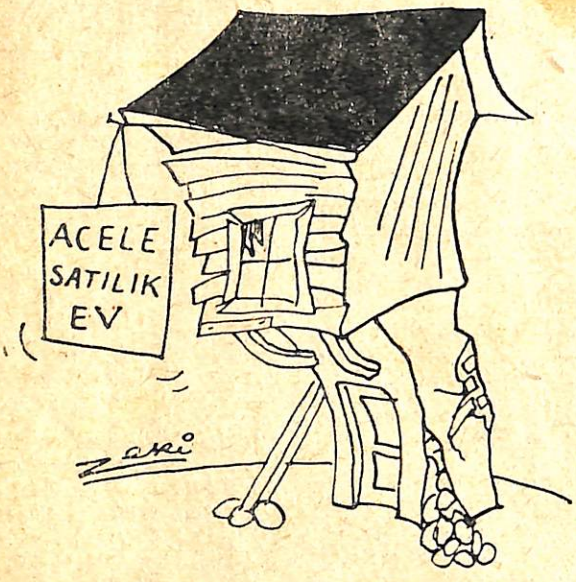

YAZISIZ

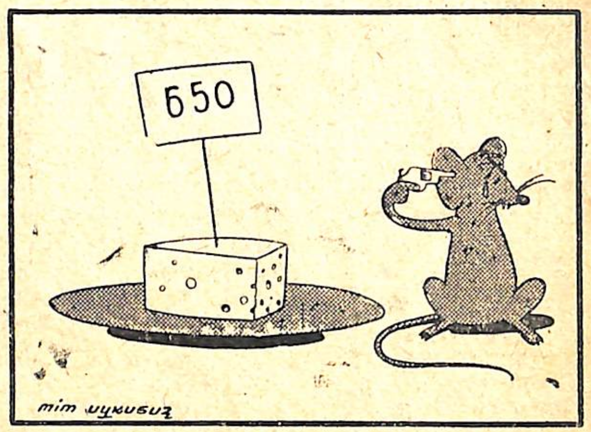

YAZISIZ

YAZISIZ

BABANA SOR

İŞİN İÇİNDEN KENDİ KENDİNE ÇIKAMAZSAN BABANA SOR.

H. MATİSSE

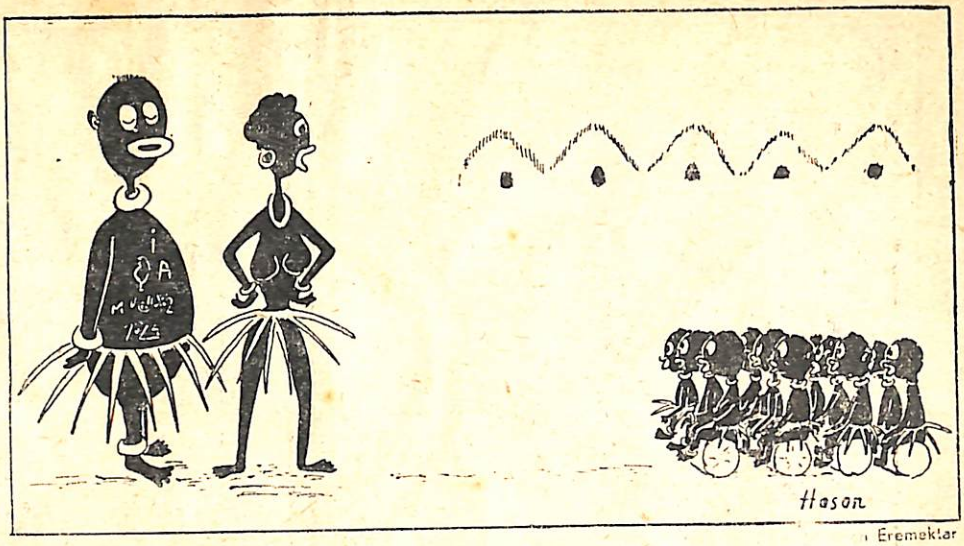

Eremektar

ÖĞRETMEN — KARA TAHTAYI YİNE KİM KARALADI?

DENİZ SUYUNDAN BENZİN ÇIKAR MI?

RECAİ (Denizli). Geçenlerde bana kıymetli arkadaşım Muh. sin «Ben nihayet deniz suyundan benzin çıkarmıya muvaffak oldum» dedi ve bana bir şişe içinde deniz suyundan çıkardığı benzini gösterdi. Şiz ne dersiniz? Hakikatte deniz suyundan benzin çıkarmı?

Bu sualiniz bana mektep hatıralarından birini hatırlattı.

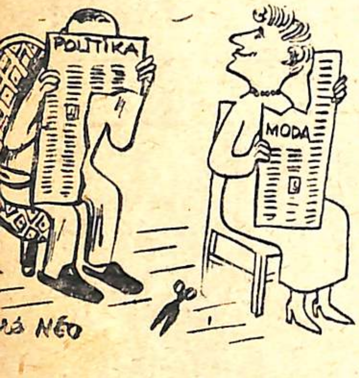

Hem bunu anlatayım, hem de sualinize cevap vermiş olurum.

Ben onuncu sınıftayken aynı sınıfta 1388 Şaban testere namında bir arkadaşım vardı. Şaban balığın karada yaşıyan bir hayvan olduğunu zannedecek kadar zeki bir oğlandı. Neyse bu Şaban bir gün kimya hocasına deniz suyundan benzin çıkaracağını müjdelemesin mi? Şabanı bütün mektep hocaları dahil bir güzel matrağa aldık. Fakat Şaban gayet ciddî «Zaten bizde kimse kaşiflere yardım etmez» diye büyük büyük lâflar ediyordu. Şaban zamanla bu fikrini öyle müdafaa etti ki en nihayet büyük kimya laboratuarını bir gün ona tahsis ettiler.

O günü hiç unutmam. Bütün mektep hademelere kadar laboratuvara dolmuştu. Nihayet Şaban bir atom âlimi edasiyle göründü. Tüplerin başına geçti. Herkes merakla onu seyrediyordu. Bir iki kişi gülecek oldu. Fakat Şaban gülenlere öyle hızlı baktı ki, ciddiyet hemen avdet etti. Şabanın ameliyesi tam iki saat sürdü. Herkez meraktan çatlıyordu. Nihayet Şaban iki saattir muameleden geçirdiği deniz suyunu son şeklini bir tüpe koyarak biraz çalkaladıktan sonra bize döndü: Gayet soğukkanlı bir hareketle elindeki tüpü göstererek konuştu «Ben sizinle matrak geçtim. Hiç deniz suyundan benzin çıkar mı?»

DENİZ FENERİ

Mr. HARRİS (Kalküta) — Benim merak ettiğim şey de deniz feneri bekçileridir. Bu adamların yalnız hiç canları sıkılmaz mı?

Mister Harris bu sualiniz çok hoşuma gitti. Hakikaten çok meraklı bir sual. Bende size bunun hakkında bir vak'a anlatayım da görün.

1892 Wolwent «açık deniz» vaporu Vodresa feneri civarında bir fırtınaya tutulup batmış. Gemiden bir tek kurtulan, canlı Çemiş adında bir millet vekili imiş. Vekil yüzme bilmediğinden olacak deniz fenerine çıkabilmiş. Bekçi Hurşit Vekili güzelce tedavi etmiş ve saire...

Aradan 10 sene geçmiş gene bir deniz kazasında bir adam aynı fenere yüze yüze gelmiş, çıkmış. Bağırmış. çağırmış, hiç kimseden ses seda çıkmamış. Fenere doğru merakla ilerlemiş. Kulağını kapıya dayamış. İçerden hararetli bir ses «Vekilin sesi» yükseliyormuş. Ses şöyle çağırıyormuş. «Ben hiç bir zaman 2800 lirayı alıp yan gelip yatmadım. Bir milletvekili olarak elimden geldiği kadar bu feneri kaldındırmaya çalıştım. Partimin ileri görüşü sayesinde vazifemi yaptım, Reyimi tekrar bana ver.»

Milletvekilinin sesi kesilince ona fener bekçisinin sesi cevap verdi «On senedir beni bu sözlerle uyutuyorsun. Reyimi sana zor veririm. Bu fenere geldin geleli, şu feneri bir türlü tamir ettiremedin». Millet vekili heyecanla bağırmış «Bende kabahat mı var; bu sene malısul az oldu».

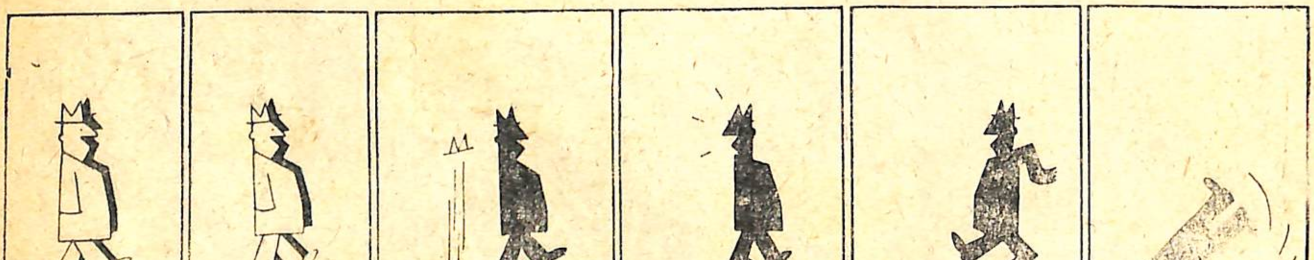

AHMET BEY VE GÖLGESİ

Otur oturduğun yerde.
Oturak

Geveze insanlar müshil şekerine benzer.
Nasrol Kemal

Beşlik cezveden beş fincan kahve çıkar.
Fatma Hanım

Sizin evden bir yük çıkacak
Nakliyat Anbarı

Para isteme benden, buz gibi soğurum senden.
Abdullah Bey

Yükselki yerin bu yer değildir.
Beyazıt kulesi

Sizi bu renk çok açıyor.
Terbiyesiz

Hasta yatakta yetim kucakta yakışır.
Kızılay

Yıldızlı semalardaki haşmet ne güzel şey.
Rasathane

Yürüyelim beyler.
Asfalt

Anne bana otomobil al.
Zengin Çocuğu Teoman

Allah rahatlık versin
Sana da

Hem okudum hem de yazdım
Halk Dersanesi

Ten nen ni tene ne.
Niyazi Sayın

Giden gelseydi 1955 gelirdi
Amcan

Böyle kâr, böyle kâr, bu yıl kalmadık bekâr
Lühü Lühü

Yılar var ki...
Tango

Misafir umduğunu değil, bulduğunu yer.
Yeni sene

Girebilir miyim?
Saat 24

Her ne kadar sürç'i lisan ettikse affola.
1955

Size yeni yılı takdim ederim.
Saat

Bütün güneş manzumesinin yeni senesi kutlu olsun.
Dünya

Onu ne kadar seviyorum dediğiniz zaman hakikaten onu ne kadar seviyorsunuz değil mi?
Hayır

Bir gün gelecek bütün insanlar yaptıkları hataları anlıyacaklar
Müsahhih

Uzun boylu olanlar resmi geçidi iyi seyrederler.
Atlı Polis

Yediğiniz etten şüpheniz varsa bize bildiriniz.
Hayvanları Koruma Cemiyeti

YAZISIZ

DOLMUŞ, PEK YAKINDA OKUYUCULARINA BÜYÜK YENİLİKLER SUNUYOR.
6. SAYIMIZDAN İTİBAREN BÜYÜK BİR RESİMLİ ROMAN

BÜYÜKLERE MASALLAR

Büyüklere masallar zevk ve heyecanla takip edeceğiniz bir romandır. Garip bir üelkede cereyan eden garip olaylar fakat bu şehir ve bu olaylar okuyucularımıza hiç de yabancı gelmiyecektir.
6. Sayımızı bekleyiniz.

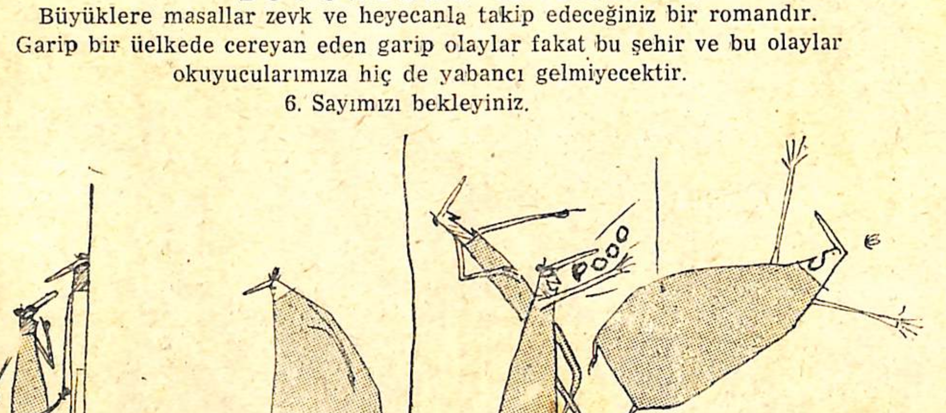

YAZISIZ

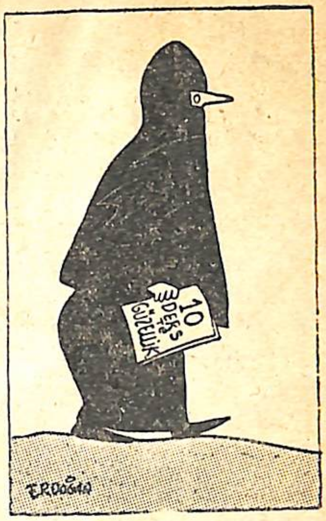

YAZISIZ

HAYIRDIR İNŞALLAH

Anlaşılmıyacak rüya yoktur. Yeter ki net görünüz. O da olmazsa, tekrar görünüz.

SELİM BOZ (Menemen) — «1. Rüya tefsirlerinizi niçin ciddî yapmıyorsunuz?
2. Görülmüş rüyalar ne olurlar?
3. Benim de tabir edilecek bir rüyam var: Geçenlerde rüyamda fecî şekilde dayak yedim. Beni döğenler tanımadığım kimselerdi. Lütfen tefsir edermisiniz?»

1. Ben rüya tefsirlerini ciddî olarak yapacağım fakat kimse ciddî rüya görmüyor ki..
2. Görülmüş rüyalar ikinci vizyon olur, ileride tekrar görülürler. Tabii icap ettiği zaman..
3. Rüyanızda yediğiniz dayak, yukarıdaki iki sualinizden de anlamış olduğum gibi tabiatınızdaki tecessüsün kaçınılmaz bir neticesidir. Sizin anlıyacağınız, herkes benim kadar efendi değildir.

V. TAN (Ankara) — «Ben İç İşleri Vekâletinde memurum. Üç gün önce rüyamda İnönü'yü gördüm. Uzun uzun konuştuk sonra elini öptüm ve ayrıldık. Çok merak ediyorum. Acaba bu rüyanın sonu ne çıkacak?»

Kimseye söylemezseniz bir şey çıkmaz. Yok orda burda çenenizi tutamaz da gevezelik ederseniz, pek yakın bir tarihte size yolculuk çıkabilir.

CEVAT TAKIR (Üsküdar) — «Rüyada zeytin ekmek görmek neti ifade eder?»

Önce müsaade edin de sizi tebrik edeyim. Bu yakınlarda, rüyada da olsa zeytin görmek her babayiğidin kârı değil. Yâni sizin büyük bir iş yapıp, oradan kazandığınız para ile zeytin ekmek yemeniz ihtimali var. Ne diyelim, Allah versin...

Sayın Milletvekili Maşu

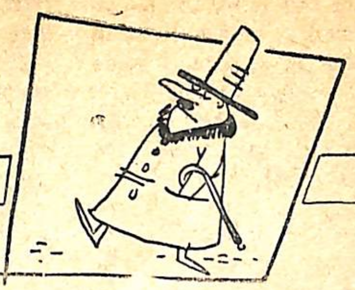

Yazan: Andre Dal

FRANSANIN KANI, MECLİSİN DEHLİZLERİNDEN AKIP BOŞANIR

— Ne var, ne yok? Hâlâ Gar caddesindeki apartmanda mı oturuyorsun? Kırmızı battaniyen duruyor mu?

— Ne güzeldi değil mi? Biraz eskidi ama, hâlâ işe yarıyor. Bana bak, burada konuşmanın zevki yok; bana uğra bir kahve iç. Bol bol lâf ederiz. Yarın dedim diye kızmadın ya! Bu akşam misafirim var.

— Yeni dostun mu?

— Senden sonra, bir kaç tane geldi geçti; ama, ne yalan söyliyeyim. Seninle geçirdiğimiz günleri bir türlü unutamıyorum! Karkasson'a yaptığımız gezmeyi hatırlıyor musun? Anlat bakalım; Paris'te ne yaptın, ne oldun? Ama, bunların hepsini yarın konuşuruz...

Adam ertesi gün randevuya gitti. Ev, pembe abajurlu elektrik lâmbası, şöminenin üzerinde bulunan ve üstüne şapka koymaktan bir kanadı kırılmış olan «aşk» heykeli, kırmızı battaniyesi çiğ bir fener gibi göze batan karyolası, gardrobun tepesindeki şapka kutusu ve öteye beriye atılmış olan sigara izmaritleriyle hiç değişmemişti. Magi, biraz kaşerlaşmış güzelliğiyle bütün bunların arasında dolaşıyor, misafirine unutamıyacağı dakikalar geçirtmeğe hazırlanıyordu.

— Merhaba Miniciğim! diye karşıladı; Hatırladın mı? Sana eskiden böyle derdim. Nasıl, her şey yerli yerinde değil mi? Paris'te beni aklına getirmemişsindir. Nasıl, orada çok karı tavladın mı? Her halde sana çok şey öğretmişlerdir...

— Öğrettiler, öğrettiler ama; verdikleri dersler çok pahalıya gelirdi...

— Sahi mi? Kâfir! İşte o zaman beni hatırlamışsındır. Biz, pazarlıkla tatlıya bağlardık. Birbirimizi severmiydik, neydik! Beraber yaşamamıza imkân yoktu ama; bir hayli unutulmaz gecemiz oldu.

Bütün bu kelimelerde bir arzu kokusu belli oluyordu. Maşu bu hoş kızın yarı çıplag vücuduna istekle bakmağa başladı. Karşısında duran bu tombul göğse, başka dudakların yıllarca neler eklediğini öğrenmek istiyordu. Elini kadının beline doladı.

— YALNIZ ŞU FARKLA Kİ, BEN FRANK ÜZERİNDEN HESAP TUTARKEN, O, SAĞLADIĞI OYLARI KAYDEDERDİ...

Magi, değişmediğini, kartlaşmadığını en kuvvetli bir şekilde ispat edecek olan bu şahadetin sarhoşluğu içinde kendi kendinden geçmiş mırıldandı.

— Sahi mi!.. Demek hâlâ.

Tiyatroya gider gibi, kol kola yatağa doğru yürüdüler.

Sebebini bir türlü anlayamadıkları bir üzüntünün tesiri altında gözlerini kapamışlar, on yıl evvelini yaşamağa çalışarak yan yana yatıyorlardı.

Sessizliği kadın bozdu:

— Bundan sonra ne yapmak niyetindesin?

— Veraset işlerinin neticelenmesini bekliyorum. Paris'e döneceğim. Tuluz'da ne yaparım?

— İyi bir mevkiin var mı?

— Benim yaşımda olan yüz binlerce insan ne ise, ben de oyum. Bir zamanlar sen de söylerdin; ben iş adamı değilim. Babamdan kalan beş on kuruş seyahat etmemi temin eder; seni görmeğe gelirim. Daha iyisi, sen Paris'e gelirsin. Paris'te, yazıhanedeki işime ve sardalye kutusunu andıran yeraltı trenlerinin tıklım tıklım vagonlariyle, gözlerim kapanarak elimden akşam gazetesi düşen yatağımın arasında geçen, Tuluz'dakinden daha renksiz, daha tatsız hayatıma yeniden başlıyacağım. Her şeyi bildiğim halde, hiç bir şey bilmiyorum. Bir gün bile, «bak bu güzel!.. veya ne haltettin!» denmeden elli ayrı mesleğe girebilirim...

Yanında yatan kadına şöyle bir bakarak ilâve etti:

— Ah! Keşke kadın olsaydım.. O zaman, hiç düşünmez...

Orospuluk ederim diyecekken:

— Senin yaptığını yapardım, dedi. İnan bana!.. Vallahi doğru söylüyorum. Tabiî, önüne gelen müşteriyle yatmaz, randevu evlerine düşmezdim. Sen de yalnız tanıdığın kimseleri evine almıyor, onların verdikleriyle kıt kanaat geçinmiyor musun?...

Sen, bu cemiyette yaşamağa hakı olan derli toplu bir orta halli kadınsın. Dudaklarındaki gülümsemenin, dükkânının kapısında duran bir tüccarınkinden farkı yok. Bak görürsün, çok kalmaz senden kazanç ve muamele vergisi alacaklardır.

— Davulun sesi uzaktan hoş gelir!... Bu işin de ne kötü tarafları vardır...

— Hangi san'atın yoktur? Seni, on yıl sonra, hiç değişmemiş buldum. Bir çok erkekte ne hayaller ya şattın! Belki, senin de sevdiğin günler oldu? Ah!.

kadın olsaydım, bu işi seve seve yapardım. İnsanın kendisi sıkmasına, iradesini zorlamasına hiç lüzum yok; kendini kap koyver. Hâdiseler seni nereye götürürse götürsün!..

Magi'nin kaşları ciddiyet le çatıldı:

— Sizin için de böyle bir iş var ,dedi. Erkekler de bizim yaptığımızı yapabilirler. Sakın, alay ediyorum zannetme. Sizin için de böyle bir meslek var. Nedir biliyor musun? Poli tika! Bundan bir şey anlamıyorum; anlamıyorum amma, siyaset bende hep bu tesiri bıraktı...

— Yalnız bir farkla...

— Kaba söyliyeceğim, orospulukla politikanın arasında zannettiğin kadar çok fark yok. Misal mi istiyorsun? Seçimlerde aday lar biribrine «Satılmış herif!» diye hücum eder, onların da bizim gibi müşteriler vardır; tıpkı bizim sürdüğümüz hayatı yaşarlar.

Maşu yatakta doğrularak oturmuş, hayretle ona bakıyordu.

— Bunları da nereden öğrendin? Bana, bunlar senin düşüncen değil gibi geliyor?.

— Bundan iki ay kadar evvel, bilmem ne karın ağrısı partisinin kongresi için iki yüz kadar delege burada toplanmıştı. Godel adlı bir milletvekili ile tanıştım; tam beş gün beraber yaşadık. İnan bana, ikimizin de yaptığı tıpatıp biribirine benziyordu. Sabahları geç kalkıyor, saat ikiden sonra süsleniyor püsleniyor, ikimiz de saha mızda adam tavlamağa çıkıyorduk. Akşamları, tıpkı o da benim gibi, günün bilânçosunu yapıyordu. Yal nız şu farkla ki, ben frank üzerinden hesap tutarken, o, sağladığı oyları kaydederdi. «Bugün de dört kişi elde ettim»' derdi. Ayni şekilde çalıştığımızı söylediğim zaman, gülmüş «çok doğru! Zaten, bir Nâzır kartoloz bir aşifte demektir» demişti. Düşündüğün şeyleri duyunca, adamın bu sözleri aklıma geldi...

— Seninle alay etmiş olacak!...

— Ne münasebet! Gayetle ciddi bir insandı. Hele kendi aralarında, galiba, bunlar Demokratik partidendiler, ben Marsel'ya Klodinle nasıl konuşursam öyle konuşuyorlardı. Kendi müşterilerinden biri ni öteki almasın! Ana avrat biribirlerine girerler, iki dakika sonra da, can ciğer olurlardı. İşte, sen de bu işi yapmalısın... Milletvekili olmağa benim yatağımda karar vermen bir az tuhaf kaçacak amma, aldırma!... İlk söylevini dinlemeğe geleceğim!...

Magi, zevkinden mırılda nan bir kedi gibi sözlerine devam ediyordu. Maşu Lüsyen yatağından fırlamış üstünü başını giydikten sonra, aynada yüzüne bakıyordu. Zihninde, ne bir proje, ne bir düşünce kalmıştı; her şeyin yerini yalnız ve yalnız iki kelime kaplamıştı. Gözleri bulanıyor, kulakları uğuldayor ve beyninde ahenksiz bir ses sade şu iki kelimeyi tekrarlayıp duruyordu: Milletvekili!... Milletvekili!... Bunun hakikatle hiç bir ilgisi olamazdı. Kendini toparlamak ve bu saçma dostu ile alay etmek istiyerek gülümsedi. Amma neden olmasındı? Peki söz söylemeği becerebilir miydi? Milletvekili seçilebil mek için lâzım olan dostluk ları nasıl kurabilirdi? Sonra, bir siyasî programa, dayanacağı bir partiye lüzum yok mu idi? Bunlar, yıllarca sonra, yeniden girdiği bir yatağın rahat ayıklığı içinde görülen bir rüyadan başka bir şey olamazdı.

Magi:

— Ne o? Dut yemiş bülbüle döndün!.. dedi. Yoksa sa, yeni mesleğini mi düşünüyorsun?

Niye yalan söylesin? Hakikaten de bunu düşünüyordu. Bilmediği, tanımadığı o âhenksiz ses, durmadan dinlenmeden beyninde tekrarlıyordu: Milletvekili!... Milletvekili!... Aynadaki hayaline daha dikkat li bakmağa başladı. Yüzü çirkin sayılmazdı; şöyle arkaya atılmış olan kumral saçları alnına bir önem veriyordu; söyliyeceği mühim bir cümle için sağ kolunu şöyle bir şekilde oynatabilirdi; beyaz kolalı yakadan mühim bir fikir gibi yükse len boynu ve düğmeleri iklikli koyu renk elbisesi cid dî bir şahsiyet tesiri yaratıyordu.

Magi:

— Bana bütün bunları söyleyenin resmini görmek ister misin? diye sordu. Şuradaki Vermo almanağı na bak. Baş tarafta yaldızlı bir kaç sayfa var. İşte oradadır...

(Devamı var)

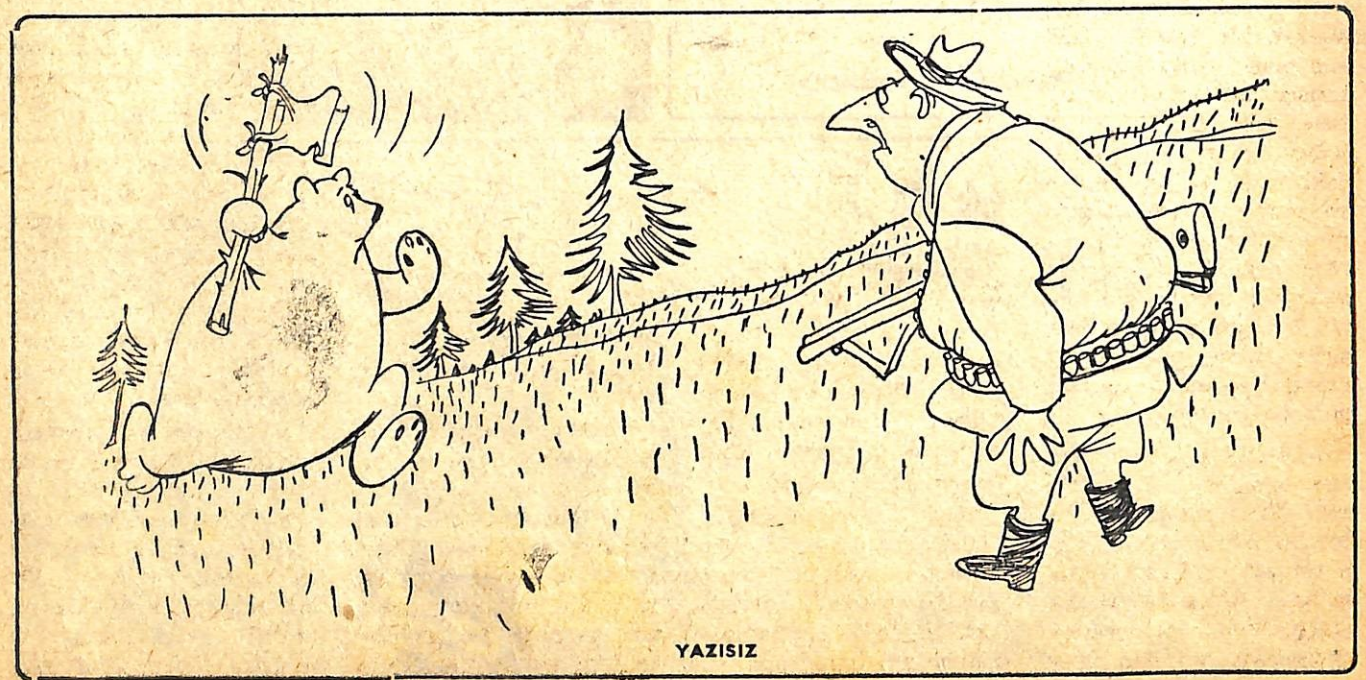

YAZISIZ

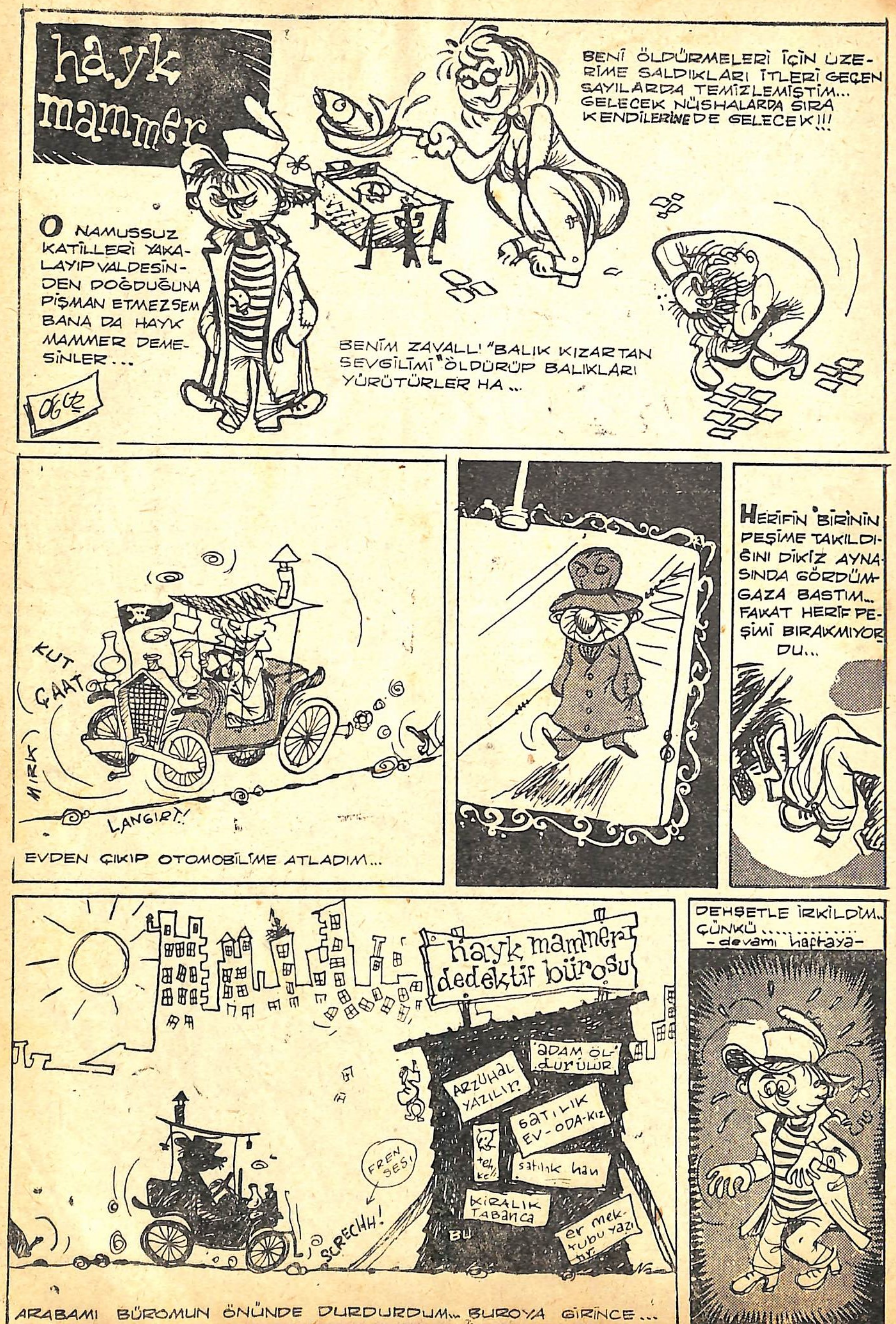
hayk mammer
BENİ ÖLDÜRMELERİ İÇİN ÜZERİME SALDIKLARI İTLERİ GEÇEN SAYILARDA TEMİZLEMİŞTİM... GELECEK NÜSHALARDA SIRA KENDİLERİNE DE GELECEK!!!
O NAMUSSUZ KATİLLERİ YAKALAYIP VALDESİNDEN DOĞDUĞUNA PİŞMAN ETMEZSEM BANA DA HAYK MAMMER DEMESİNLER...
BENİM ZAVALLI "BALIK KIZARTAN SEVGİLİMİ" ÖLDÜRÜP BALIKLARI YÜRÜTÜRLER HA...
OĞUZ
KUT
ÇAAT
MIRK
LANGIRT!
EVDEN ÇIKIP OTOMOBİLİME ATLADIM...
HERİFİN BİRİNİN PEŞİME TAKILDIĞINI DİKİZ AYNASINDA GÖRDÜM GAZA BASTIM... FAKAT HERİF PEŞİMİ BIRAKMIYORDU...
hayk mammer dedektif bürosu
ADAM ÖLDÜRÜLÜR
ARZUHAL YAZILIR
SATILIK EV-ODA-KIZ
satılık han
KİRALIK TABANCA
er mektubu yazılır
FREN SESİ
SCRECHH!
BU
ARABAMI BÜROMUN ÖNÜNDE DURDURDUM... BÜROYA GİRİNCE...
DEHŞETLE İRKİLDİM... ÇÜNKÜ ....
-devamı haftaya-

EŞEKLİKTEN EŞEKLİĞE

NO. 5

YAZAN : BÜLENT ORAN
ÇİZEN : TURHAN SELÇUK

— Bu sersem inekten başka benim krallığımın aleyhinde bulunan hayvan var mı, diye sordu?

Hiç cevap çıkmadı. Bütün hayvanlar kıralcıydı galiba...

Aslan:

— Zaten insanlar bile aralarında aptallıkla şöhret yapmış olan hemcinslerine İNEK derler. Böyle, adı küfür olarak kullanılan adi bir hayvanın kıraliyet makamına lâf atmasını, yeryüzündeki bu olağanüstü olaylara ve hepimizden büyük olan Nuhun yaşına hürmeten şimdilik affediyorum.

İnek hazretleri, sayın Aslanın kendini afetmesini hiç mühimsemedi. Hatta dilini kısa tutmak için bile en ufak bir gayret göstermeden:

— Ben, diye konuştu, gene de bu

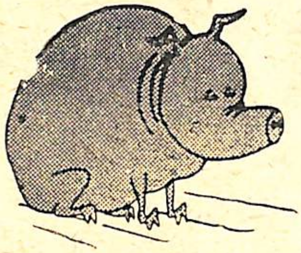

DOMUZ — KARNIM ÇOK AÇ, ONDAN BEN DE İSTERİM DEDİ«.

geminin kıraliyetle idaresine taraftar değilim. Boyunduruk altında yaşamaktan bıktık artık. Hürriyet istiyoruz.

Erkekliğine ve boynuzlarının gösterişine rağmen, cinsî konular dışında kafası pek az işleyen Öküz sordu:

— Hürriyet de ne ki?

Gemiye binildiği andan beri durmadan bir şeyler atıştıran obur bir domuz ise, hürriyeti hazmı kolay bir gıda sandığından:

— Karnım çok aç, ondan ben de isterim, diye bağırdı.

İnek, umumî kültürü çok zayıf olan bu besili domuza hakaret karışık bir bakış attıktan sonra:

— Hürriyet yenmez, dedi.

— Yenmezse neye yarar öyleyse? Evet, neye yarardı?

İyi bir siyasetçi olduğu anlaşılan ineğin bu konuda vereceği cevabı beklemeden gemideki hayvanlar arasında, hürriyetin yenilip yenilmiyeceği üzerine tartışmalar başladı. İşin aslında bunun ne olduğunun kimse farkında değildi. Fakat hayvanlar da insanlara baka baka bilmedikleri şeyler hakkında konuşmak gibi kötü bir huy edinmişlerdi. Bu yüzden hepsi de hürriyet konusunda yalan yanlış bir şeyler söyleyerek cahilliklerini örtmeğe çalışı? yordu. Eğer sözüne güvenilir bir hayvan çıkıp da bu nesnenin yenip yenmediğini kesin olarak bildirseydi gürültü bu kadar büyümiyecekti. Bir ara içlerinde o derece ileri gidenler oldu ki hüriyetin tadı hakkında bile tartışmalar başladı. Hürriyet tatlı mıydı, tuzlu muydu? Kaplumbağanın biri «Dünyanın en lezzetli şeyidir» derken bir ayı da aksini iddia edip:

— Şu aptal kabuklunun sözüne inanmayın, diye bağırdı. O hürriyet dediğiniz pislikten ben de yemiştim bir kere... Keşke yiyemez olsaydım. Midem öyle bir bozulduydu ki haftalarca düzelmek bilmedi. Onun için hiçbirinize sağlık veremem.

Kederli bakışlarından peklik çektiği anlaşılan bir at, hüriyeti barsakları yumuşatan şifalı bir şey sanarak:

— Öyleyse hayvaniyet namına birazcık da bana verin, diye inledi. Uzun zamandır dışarı çıkamıyorum.

Bildisizliğin bu derecesine tahammül edemiyen inek, asil ırkının verdiği bütün nezaket kaidelerini bir yana bırakarak, hanımefendiliğine yakışmayan sert bir sesle.

— Hürriyet müshil ilâcı değildir, cevabını verdi?

Böylelikle yeni bir hakikat daha çıkmıştı ortaya... Her ne olursa olsun, hürriyetin kabızlık çekenlere faydası dokunmadığı anlaşılmıştı. Barsaklara iyi gelmiyordu da ne işe yarıyordu öyleyse?...

Birdenbire ardı ardına sorular yağmağa başladı.

— Müshil ilâcı değilse, nedir?

— Acı mı tatlı mı?

— Nerede bulunur?

— Canlı mı, cansız mı?

— Isırır mı?

— Zehirli mi, zehirsiz mi?

— Tehlikeli mi, yoksa...

Bu kadar soru karşısında apışıp kalmıyacak inek az bulunurdu. Fakat bizimki soğukkanlılığını toparlayıp, fırsattan faydalanarak gene memelerinden süt aşırmağa çabalıyan keçi yavrusunu kovduktan sonra:

— Aslına bakarsanız, onun ne olduğunu kimse doğru dürüst bilmez, dedi. Hürriyet sadece bir kelimedir.

Aklı ciddi problemlerden çok midesinde olan domuz:

— Bari kelime dediğin şey yenir mi yenmez mi onu söyle de işe yaramaz bir haltsa biz de başımızın çaresine bakalım, diye homurdandı.

Bu hayvanlara dert anlatmak hakikaten zor bir işti. Bütün eşekliğime rağmen kelimelerin yenmediğini ben bile biliyordum. Fakat domuzun

ASLAN — VIZILTIYI KES DE AÇIK SÖYLE...

kafası mide konusu dışında hemen hemen hiç işlemiyordu. Bu yüzden.

— Madem yenmez, neye yarar, dedi? Bence karnımı doyurmayan şeyler üzerinde konuşmak boştur.

Olanlara sinirden bıyıkları titreyerek bakan Aslan, manalı bir gülüşten sonra, hepimizi korkudan tir tir titreten o meşhur sesiyle:

— Görüyorum ki içinizde en akıllı hayvan domuzmuş, dedi. Bir kıral olmak sıfatıyla bu sadık ve zeki vatandaşın her nevi müşkülüyle bundan sonra ben meşgul olacağım.

Domuz ile gemiye kaçak giren kalabalık ailesi:

(Devamı var)

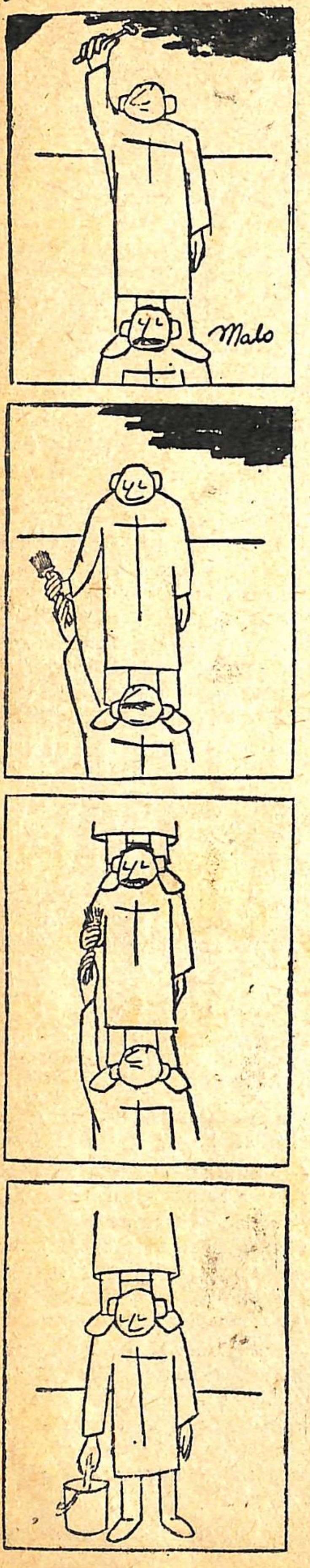
Malo

Babil
Kulesi

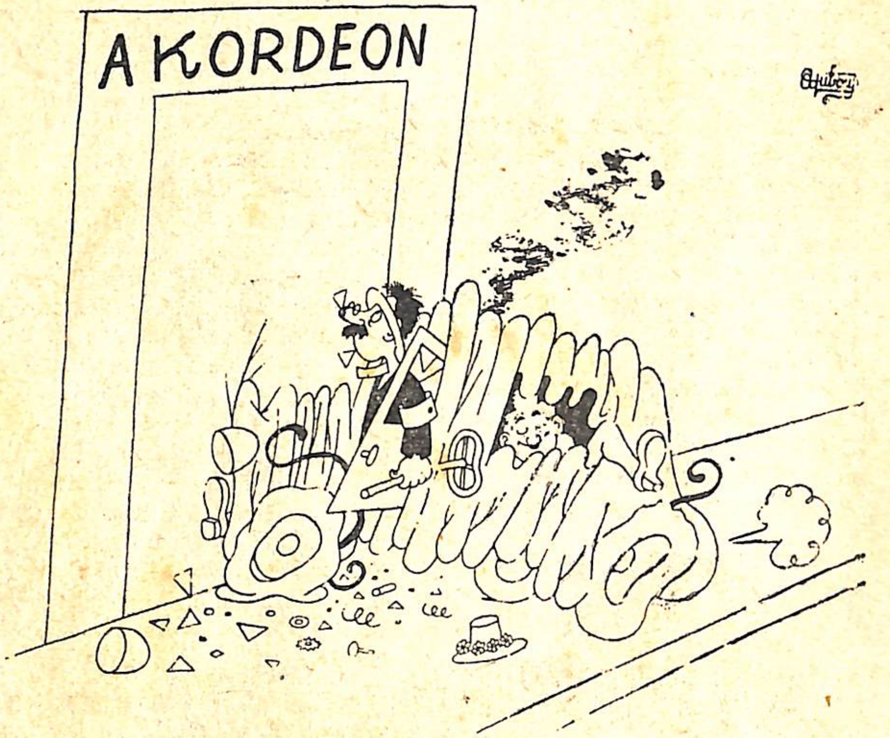
AKORDEON

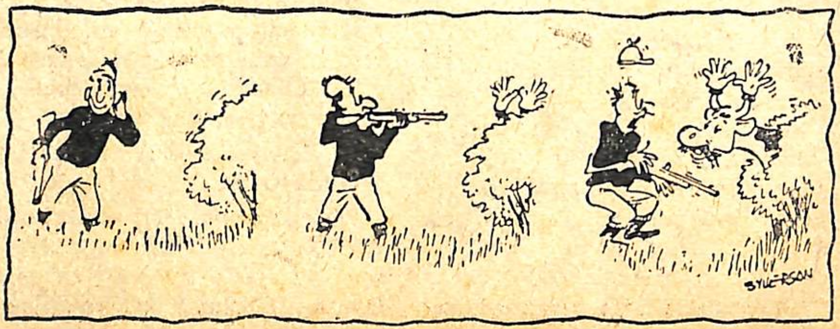
SYVERSON

TREZ: Halen 30 yaşındadır. Karikatüre, askerliğini yaparken bulunduğu kışlalarda başlamıştır. Daimi olarak bir ilerleme halindedir. Gene de çizdiklerini beğenmez ve «kışla hayatında olduğu gibi desenlerimde de intizamı, disiplini ihmal ediyorum» demektedir.

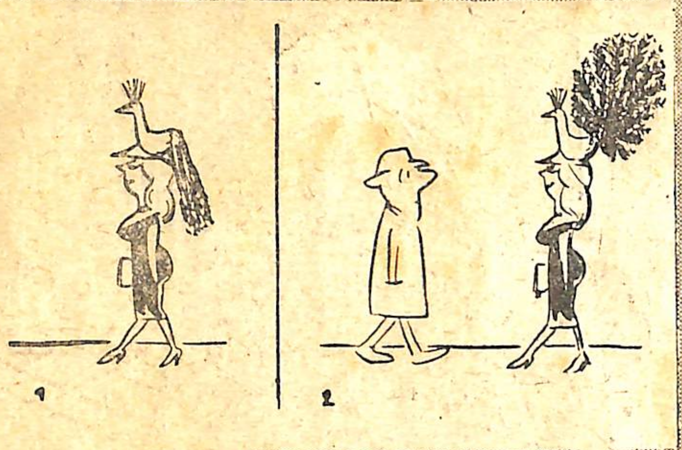

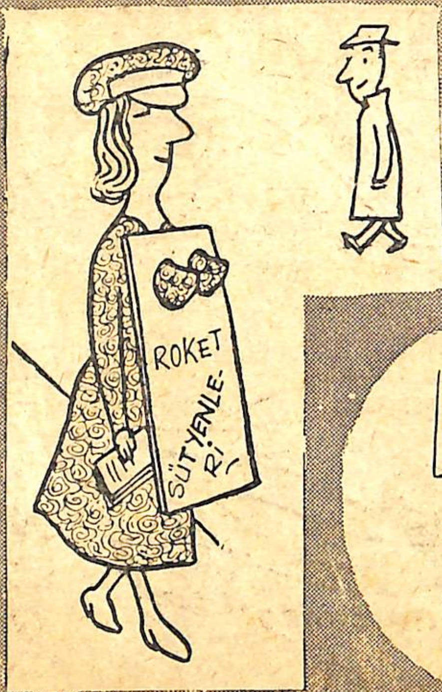

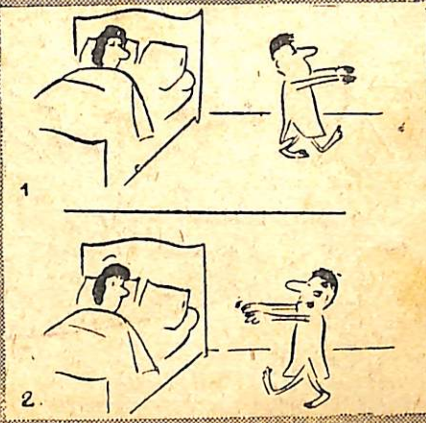

dolmuş

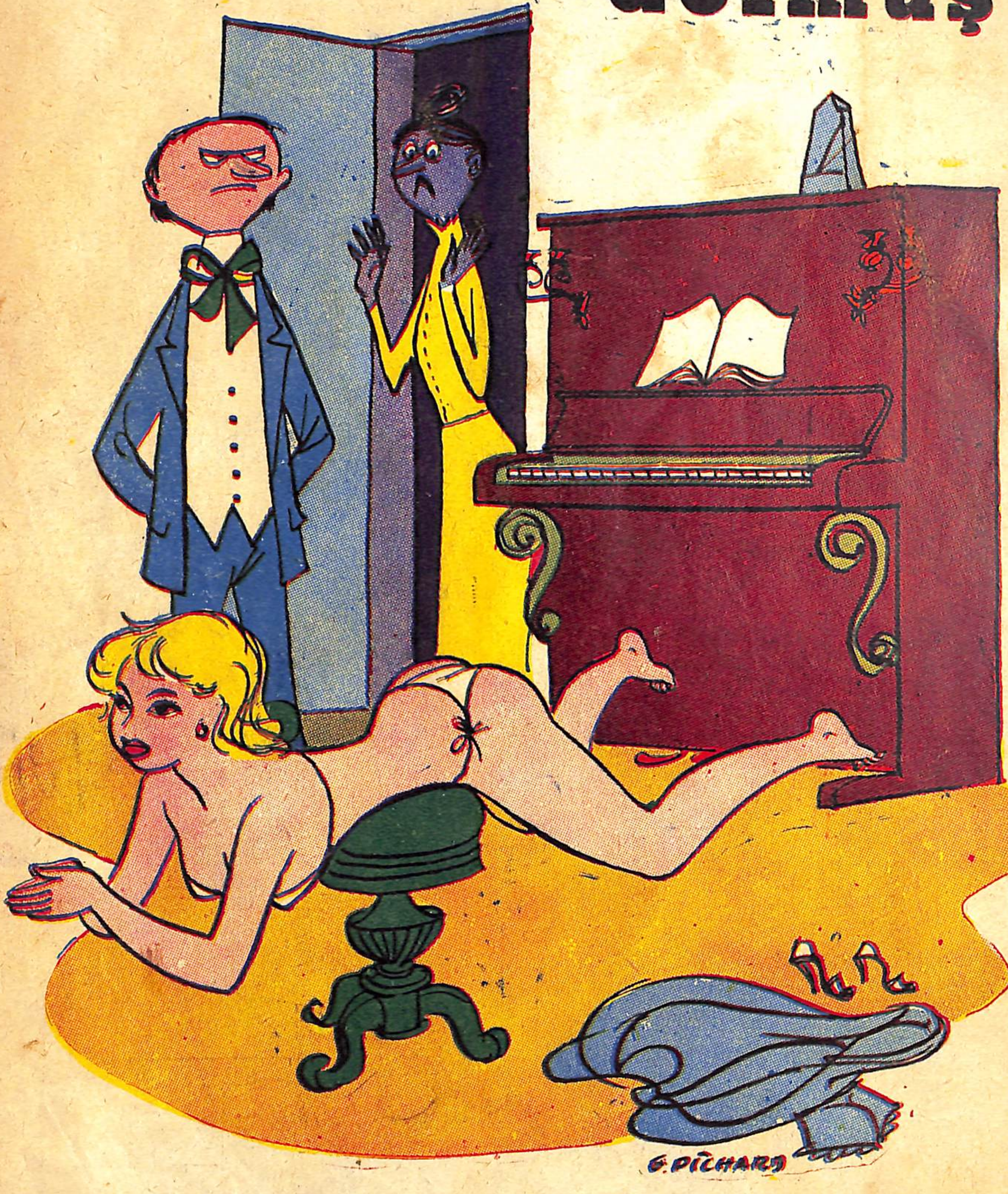

— TELÂŞ ETMEYİN, YÜZME DERSLERİ İYİ BİR PİYANİST OLMASINA YARI